

Στις άλλες Σελίδες

- ΠΟΛΩΝΙΑ: ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ
- ΑΝΤΡΕΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΓΙΑ ΜΙΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ

ΠΕΘ (σελ. 4-5)

- ΟΚΤΩΒΡΙΑΝΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
- ΣΤΟΧΟΣ ΤΟΥΣ Ο ΤΙΜΑΡΙΟΜΟΣ

ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΣΥΝΟΜΙΛΙΕΣ ΤΩΝ ΑΣΤΩΝ Οδηγουν στη διχοτόμηση

Ανακοίνωση Σ.Κ. ΕΔΕΚ — Αριστερη Πτέρυγα

1. Οι ιδέες Βάλντχαιμ αποτελούν μια σημαντική καμπή στην πορεία των ενδοκυπριακών συνομιλιών. Μετά από πολύχρονες άκαρπες συζητήσεις ο Γ.Γ. του ΟΗΕ υποβάλλει για πρώτη φορά την δική του εκτίμηση για μια «δίκαιη» λύση του Κυπριακού προβλήματος. Οι ιδέες Βάλντχαιμ διαφέρουν από οποιαδήποτε προηγούμενη πρόταση κύρια γιατί προέρχονται από τον εκπρόσωπο ενός οργανισμού που και οι δύο πλευρές στις συνομιλίες δέχονται σαν διαιτητή.

2. Παρ' όλη τη φαινομενική λεπτομέρειά των προτάσεων, οι ιδέες Βάλντχαιμ είναι πολύ ασαφείς στα βασικά σημεία λειτουργίας της Δημοκρατίας. Έτσι ενώ λεπτο-

μερειακά καθορίζουν πόσες βουλές θα δημιουργηθούν και από πόσα μέλη θα αποτελείται η κάθε βουλή δεν αναφέρονται καθόλου στις εξουσίες της κάθε μιας.

3. Επι πλέον οι ιδέες Βάλντχαιμ περιέχουν επικίνδυνα διαχωριστικά στοιχεία. Τα κυριώτερα απ' αυτά είναι:

α) Ο διαχωρισμός σε ΤΡΕΙΣ επαρχίες: μια Ελληνοκυπριακή και μια ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗ στην οποία θα στεγάζονται τα γραφεία και οι υπηρεσίες της Ομοσπονδιακής Κυβέρνησης. Έτσι ακόμα και στο σημείο όπου οι δύο κοινότητες θα ήταν αναγκασμένες να έχουν επαφή, στο σημείο των

υπηρεσιών της Ομοσπονδιακής κυβέρνησης αυτο θα γίνεται σε μια απομονωμένη περιοχή αποκλειστικά χωρισμένη για την Ομοσπονδιακή γραφειοκρατία.

β) Η εξουσία πάνω στα λιμάνια και τα αεροδρόμια αφήνεται έμμεσα στις επαρχίες αφού μπαίνουν σαν ευθύνη του Ομοσπονδιακού Υπουργείου ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΥ Διεθνούς Εμπορίου και Τουρισμού, Ταχυδρομικών και Τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών και Διεθνούς Ναυσιπλοΐας.

γ) Οι εξουσίες που δεν καθορίζονται αφήνοντας στις επαρχίες πράγμα που μετατρέπει τις επαρχιακές κυβερνήσεις στις κύριες

κρατικές μονάδες του νησιού.

4. Ακόμα λοιπόν και στην περίπτωση που οι ιδέες Βάλντχαιμ γίνουν αποδεχτές και αποτελέσουν τη βάση μιας λύσης του Κυπριακού θα δώσουν μια ασαφή λύση με σοβαρές πιθανότητες νέας διακοινοτικής αιματοχυσίας.

5. Παρ' όλ' αυτά η αντίδραση της Ελληνοκυπριακής ηγεσίας παραμένει χλιαρή με αποτέλεσμα οι ιδέες Βάλντχαιμ να μετατραπούν σε ένα ακόμα βήμα στην αλυσίδα των υποχωρήσεων προς μια διχοτομική λύση.

6. Όπως και σέ προηγούμενα παρόμοια σχέδια η πιο έντονη αντίδραση εκδηλώθηκε από το Σ.Κ. ΕΔΕΚ που σωστα

διάβλεψε και ανέλυσε τους κινδύνους από τις ιδέες Βάλντχαιμ και απαίτησε, σε αντιπαράθεση με τα άλλα κόμματα της Κύπρου, να δοθεί άμεσα στον Γ.Γ. του ΟΗΕ η απόφαση και όχι στο τραπέζι των συνομιλιών όπου οι ιδέες θα μετατρέπονταν ντε φάκτο βάση της συζήτησης.

7. Όμως αυτο δεν είναι αρκετό. Η ίδια η φύση των συνομιλιών οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια σε μια διχοτομική λύση. Η Κυπριακή αστική τάξη, γιατί αυτή ουσιαστικά συνομιλεί με την κλίκα του Ντεκας, δεν είναι σε θέση να τα βάλει με τον Τουρκικό Στρατό. Και δεν αρκεί να προβάλλεται σαν εναλλακτική λύση η επανα-

Συνέχεια στη σελ. 8

Κάποτε, όταν αυτή η εφημερίδα ήταν ακόμα το επίσημο όργανο της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΚ, η ΕΔΕΚ μιλούσε για Λαϊκή πολιτοφυλακή και τον απο δημοκρατικό έλεγχο. Σε μερικούς τοίχους μπορεί ίσως ακόμα να διαβάσει κανένας συνθήματα όπως «κάθε σπίτι και κάστρο κάθε πατριώτη και πατριώτισσα και στρατιώτη». Κάποτε τα σώματα ασφάλειας και ο στρατός αντικρύζονταν από την ΕΔΕΚ σαν όργανα του κράτους ανεξέλεγκτα από το κίνημα και επικίνδυνα. Και φτάσαμε στο 1981... Όταν όχι μόνο έχει εγκαταλειφθεί από πολλούς το αίτημα της Λαϊκής πολιτοφυλακής (κάνω από τον έλεγχο

Μπράβο στην εθνοφρουρά!

των εργαζομένων υποστηρίζουμε εμείς) αλλά ερχεται το εκφραστικό όργανο της ΕΔΕΚ, σε κύριο σχόλιο του να βαρα παλαμάκια για μια ασκήση της εθνοφρουράς. Να εναποθέτει όλες τις ελπίδες κι όλη την εμπιστοσύνη του σ' ένα σώμα στήριγμα του αστικού κράτους, ένα σώμα που πάντα έπαιξε και παίζει το ρόλο της καταστολής οποιασδήποτε «επικίνδυνης» για

τους αστούς κίνησης της εργατικής τάξης. Μα η άμυνα θα πουν ενάντια στον ιμπεριαλισμό;

Ακριβώς γι' αυτό ζητούσε κάποτε η ΕΔΕΚ τη Λαϊκή Πολιτοφυλακή. Γιατί τη βλέπαμε τότε σαν το μόνο τρόπο οργάνωσης που εξασφάλιζε αποτελεσματική άμυνα με τη στρατεύση όλου του λαού. Τη βλέπουμε και σαν το μόνο τρόπο άμυνας ενάντια και σε

ΤΑ ΝΕΑ ΣΕΛΙΔΑ 5

Σάββατο 7 Νοεμβρίου

ΘΕΣΕΙΣ

Μπράβο στην εθνοφρουρά!

Η άσκηση «Ευαγόρας 81» της Εθνικής Φρουράς στέφθηκε με απόλυτη επιτυχία. Δεν το λέμε μόνο με βάση τις ανακοινώσεις και τις δηλώσεις των αρμοδίων. Το λέμε επίσης με βάση τις προσωπικές μας διαπιστώσεις και τις διαπιστώσεις εκείνων που πήραν μέρος σ' αυτή. Που είναι ενθουσιασμένοι για την αρτιότητα της οργάνωσης και τη σφαιριότητα των στόχων της.

Για πρώτη φορά εθνοφρουροί και έφεδροι είχαν την ευκαιρία να επιθεωρούν με την άσκηση αυτή την ουσιαστική πρόοδο που σημειώθηκε στην Εθνική Φρουρά. Και έφυγαν με ΑΥΤΟΠΕΠΟΙΘΗΣΗ και με ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ και στην Εθνική Φρουρά και στα όπλα τους.

Το αίσθημα ασφάλειας που έδωσε αυτή η άσκηση είναι τεράστιας σημασίας. Και πρέπει να εδραιωθεί. Και θα εδραιωθεί με τη συνεχή φροντίδα για την ανάπτυξη της αμυντικής-μας ικανότητας και με τη συνεχή θελώση της μαχητικής ικανότητας των εθνοφρουρών και των εφέδρων.

κάθε προσπάθεια φασιστικής αναβίωσης μια και βλέπουμε την κάθαρση να πετιέται στα σκουπίδια.

Αλήθεια πότε έγινε η κάθαρση στην εθνοφρουρά και μας διέφυγε; Πότε επιβλήθηκε πάνω της δημοκρατικός έλεγχος από το εργατικό κίνημα; Και πότε επαψε να είναι όργανο του ΔΗΚΟϊκού κράτους;

Μήπως μετετράπηκε σε κόκκινο στρατό και γι' αυτό του βάρουμε παλαμάκια; Σίγουρα κανένα τίμιο μέλος της ΕΔΕΚ, ιδιαίτερα αυτοί που θυμούνται τους παληούς αγώνες και τα παληά συνθήματα, δεν είναι ευτυχές με την κατάντια του εκφραστικού οργάνου του κόμματος.

ΔΙΕΘΝΗ

ΠΟΛΩΝΙΑ: Προοπτικές της πολιτικής επανάστασης

Στο περασμένο τεύχος αναλύθηκαν οι παράγοντες που έκαμαν φαίνεται πως το εργατικό κίνημα έμπαινε σε πορεία ύφεσης, έχοντας φτάσει στο πιο ψηλό σημείο ανάπτυξης του, από άποψη συνειδηματοποίησης και αγωνιστικότητας, τες μέρες που διεξαγόταν το πρώτο μέρος του συνεδρίου της Αλληλεγγύης (αρχές Σεπτεμβρίου). Τη λήξη του Συνεδρίου ακολούθησε μια μεγάλη διαστάσεων επίθεση από τες ηγεσίες όλων των χωρών της Ανατολικής Ευρώπης ενάντια στην Αλληλεγγύη, και η κινδυνολογία περι Σοβιετικής επέμβασης ξαναμπήκε στην ημερήσια διάταξη. Η αντίδραση των ηγετων της Αλληλεγγύης ήταν υπαναχώρηση — και η απάντηση των Πολωνικών αρχων επίθεση σ' όλα τα μέτωπα: χρήση του στρατού για τη δικπεραίωση των εργασιών όπου υπήρχαν απεργίες, απειλές για χρήση στρατιωτικής βίας ενάντια σε απεργούς εργάτες, αντικατάσταση των μετριοπαθών από πιο σκληρά στοιχεία στην Πολωνική διακυβέρνηση, προσπάθεια αναθεώρησης παλιών συμφωνιών με την Αλληλεγγύη κλπ.

Το τελευταίο δεκαπενθήμερο φαίνεται να επιβεβαιώνει τραγικά τη βασική τοποθέτηση πως το κίνημα μπήκε σε πορεία ύφεσης. Η γραφειοκρατία σταθεροποιείται αργά αλλά σταθερά και ταυτόχρονα σκληραίνει τη στάση της. Η τελευταία κίνηση του στρατηγού Γιαρουζέλσκι ήταν η αποστολή 3.500 επίλεκτων αξιωματικών και στρατιωτών στην επαρχία με σκοπό να βοηθήσουν στην πιο αποτελεσματική λειτουργία του συστήματος διανομής πρώτων υλών και καταναλωτικών αγαθών. Σε ομιλία του δε στην Πολωνική Βουλή ζήτησε την έγκριση νομοθεσίας η οποία να «απαιτεί το άμεσο σταμάτημα όλων των απεργιών». Διαφορετικά, είπε, η κυβέρνηση θα προχωρούσε σε «ανορθόδοξα μέσα δράσης για την προστασία των πολιτών και του κράτους» υπονοώντας έτσι την ανακάλυξη στρατιωτικής δικτατορίας. Ταυτόχρονα βλέπει τη δημιουργία ενός «Μετώπου Εθνικής Συμφιλίωσης» αποτελούμενου από την κομμουνιστική ηγεσία, την Αλληλεγγύη και την καθολική εκκλησία, (αίτημα της Αλληλεγγύης) να έχει ένα αποκλειστικά συμβουλευτικό χαρακτήρα δίχως οποιεσδήποτε εξουσίες.

Το ηθικό των Πολωνικών μαζών, βέβαια, βρίσκεται ακόμα ψηλά. Παρ' όλες τες απειλές του Γιαρουζέλσκι πως αν η απεργία της Τετάρτης 29 Οκτώβρη πραγματοποιούνταν θα αντιμετωπιζόταν με δραστηρικά μέτρα, παρα την προειδοποίηση άλλων κομμουνιστών ηγετων πως η απεργία μπορούσε να οδηγήσει στο «χύσιμο αδελφικού αίματος», και αγνοώντας τες απεινωσμένες εκκλήσεις του Βαλέσα για αυτοσυγκράτηση, ο Πολωνικός λαός, ολόσωμος, έδειξε τη δύναμη του νεκρώνοντας κάθε οικονομική διαδικασία στην Πολωνική κοινωνία. Παράλληλα συνεχίζονται οι ανεπίσημες απεργίες. Στο Ζιράντοβ συνεχίζεται για πάνω από τρεις βδομάδες η απεργία 12.000 εργατών με αίτημα την αυξημένη παροχή τροφίμων. Στην περιοχή Ζιλόνια Γκόρα βρίσκεται στη Τρίτη της βδομάδα η απεργία

150.000 εργατών που διαμαρτύρονται για την απόλυση ενός τοπικού αντιπροσώπου της Αλληλεγγύης (1). Στο Ταρνομπρζεγκ 180.000 απεργούν για την έλλειψη τροφίμων.

Και η ηγεσία των Πολωνών εργατών;

«Θέλω να νομίζω» είπε για την Γενική Απεργία της 29ης Οκτώβρη ο Βαλέσα μιλώντας στο εργοστάσιο Ρόζα Λούξεμπουργκ στη Βαρσοβία «πως αυτή η απεργία θα είναι η τελευταία στο είδος της»! Αμέσως δε μετά την απεργία το εθνικό συμβούλιο της Αλληλεγγύης ζήτησε το σταμάτημα όλων των ανεπίσημων απεργιών. Πάνω στο θέμα της αποστολής στρατιωτικών ομάδων στην επαρχία, ο Βαλέσα δήλωσε: «Πρέπει να υπάρχει τάξη και ησυχία μέσα στον κόσμο κι αυτό θα το κάνουμε μέσα από το στρατό»!

Οι δηλώσεις που βγαίνουν από το στόμα των ηγετων της Αλληλεγγύης τον τελευταίο καιρό είναι απίστευτες. Έχουν καταντήσει να παίζουν τον ρόλο των οργάνων του κράτους μέσα στη συντηρία. Αυτοί οι ηγέτες είναι ικανοί με τα λάθη που διαπράττουν να θάψουν αυτή την μεγαλειώδη κίνηση των Πολωνικών μαζών, παραδίδοντας αμαχητί το κίνημα στα νύχια των γραφειοκρατών. Να ποια είναι η βασική τους τοποθέτηση: «Η κυβέρνηση πρέπει να συμφωνήσει με τον τρόπο που εμείς αντιλαμβανώμαστε το οικονομικό συμβούλιο» (η Αλληλεγγύη ζητά εξουσίες για το Μέτωπο Εθνικής Συνδιαλλαγής) «σύντομα, πριν από το επόμενο κύμα απεργιών, γιατί μετά τις απεργίες αυτό δεν θα είναι αρκετό για να ικανοποιηθεί τα μέλη μας και η κυβέρνηση θα αναγκαστεί να παραχωρήσει περισσότερα». Απολογούνται στη γραφειοκρατία για τα αιτήματα που βάζουν! Ανοικτα κι επίσημα, παραδέχονται πως δεν έχουν να παίξουν κανένα ρόλο σαν καθοδήγηση και πως οτι αίτημα προβάλλουν το κάνουν μόνο και μόνο από τρόπο προς την ίδια τους τη βάση. Αντι να δώσουν κατεύθυνση στις μάζες πασκίζουν να τες στρέψουν πίσω!

Όσο για την έμμεση υποστήριξη του Βαλέσα για την χρησιμοποίηση του στρατού στην λειτουργία του συστήματος διανομής, αυτή πια είναι άνω ποταμών. Βλέπει το πρόβλημα να λύεται με την αντικατάσταση των γραφειοκρατών του κομμ. κόμματος από τους γραφειοκράτες του στρατού! Πεταί το αίτημα του συνδικάτου για αυτοδιαχείριση στη μπάντα, ξεχνάει τους αγώνες των Πολωνών εργατών για δημοκρατικές ελευθερίες και δέχεται την αστυνόμευση και κρατική τρομοκρατία να εμφανιστεί με αλλαγμένο το πρόσωπο και καινούργιες δυνάμεις.

Τώρα φαίνεται, κραυγαλέα πια, το πόσο κρίσιμη ήταν η απουσία Μαρξιστών από την καθοδήγηση του κινήματος. Η κατάληξη της ηγεσίας της Αλληλεγγύης δεν ήταν τυχαία: ήταν αναπόφευκτη. Πηγάζει από το απλο γεγονός πως έβλεπαν τη λύση των προβλημάτων στην αλλαγή της γραφειοκρατίας ενω η λύση - βρισκόταν - και βρίσκεται - στην ανατροπή της. Τα προβλήματα δεν τα δημιουργούσε η παρουσία συγκεκριμένων γραφειοκρατών στην Πολωνική εξουσία, αλλά η ύπαρξη αυτή καθ' εαυτή της γραφειοκρατίας, σε συνδυασμό με την ύπαρξη παρόμοιων γραφειοκρατικών καταστάσεων στις υπόλοιπες Ανατολικές χώρες, και - λόγω των ιδιαίτερα στενών οικονομικών σχέσεων της Πολωνίας με τη Δύση - σε συνδυασμό με την κρίση που μαστίζει τον καπιταλιστικό κόσμο. Επομένως, πέρα από το ότι μια πολιτική επανάσταση * στην Πολωνία δεν θα μπορούσε να ρθει τυχαία ή μέσα από τον αυθορμητισμό των μαζών αλλά μόνο σαν αποτέλεσμα μιας συνειδητά μεθοδευμένης πορείας, η αντίληψη ότι ο χαρακτήρας της Πολωνικής πολιτικής επανάστασης είναι αναμυστικότητα διεθνιστικός, είναι εξίσου κρίσιμη. Γιατί όχι μόνο μια επιτυχής επανάσταση στην Πολωνία απομονωμένα, δεν μπορεί να λύσει τα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα - μια και στην ύπαρξη τους συμβάλλουν οι αντιφάσεις της παγκόσμιας οικονομίας - αλλά και γιατί δεν θα μπορούσε να κρατηθεί αν δεν έβρισκε συμμάχους τους εργάτες της Ανατολικής και Δυτικής Ευρώπης οι οποίοι να αποτρέψουν την εισβολή στην Πολωνία μεταφέροντας την επανάσταση στις δικές τους χώρες.

Ο κίνδυνος να πνιγεί η πολιτική επανάσταση, στις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης, στο αίμα δεν προέρχεται από το εσωτερικό αλλά από το εξωτερικό. Μόλις οι μάζες αρχίσουν να κινούνται για να καταλάβουν την εξουσία, η γραφειοκρατία χάνει εντελώς το έδαφος κάτω από τα πόδια της. Η εμπειρία προηγούμενων εξεγερσεων σ' αυτές της χώρες και ειδικά η εμπειρία της Ουγγρικής επανάστασης του '56, δείχνουν, πως άμα η εθνοφυλακή διαταχτεί να κτυπήσει απεργίες ή διαδηλώσεις, το πιο πιθανό είναι πως η

μάζα των εθνοφρουρών θα αρνηθεί να υπακούσει και θα στρέψει τα όπλα, ενάντια στους γραφειοκράτες. Αυτό εξηγείται από το γεγονός πως οι στρατοί σ' αυτές τις χώρες δεν είναι επαγγελματικοί, και, ακόμα πιο σημαντικό, από το ότι οι στρατιώτες μορφώνονται κι εκπαιδεύονται στη βάση της υπεράσπισης του σοσιαλισμού και της εργατικής τάξης. Αυτό είναι απαραίτητο αν είναι οι εθνοφρουροί να προστατέψουν τη χώρα από τυχόν επίθεση από καπιταλιστική χώρα: αφήνει όμως τη γραφειοκρατία μετέωρη στην περίπτωση εσωτερικών αναταραχών.

Ειδικά στην περίπτωση του Πολωνικού στρατού το θέμα εί-

ρη, δίχως νάχει που να στηριχτεί. Γι' αυτό και από την αρχή το όπλο της γραφειοκρατίας δεν ήταν ο Πολωνικός στρατός, αλλά ο σοβιετικός και η κινδυνολογία για Σοβιετική επίθεση.

Πόσο εύκολη όμως θα ήταν μια Σοβιετική επέμβαση;

Η κατάσταση για τους Ρώσους είναι πολύ πιο δύσκολη απ' αυτή στην Ουγγαρία το '56, την Τσεχοσλοβακία το '68 ή το Αφγανισταν το '79. Μια εισβολή στην Πολωνία δεν θα σήμαινε απλώς το να φορτωθεί η Ρωσία το χρέος των 27 δισεκατομμυρίων δολλαρίων, ή μια νέα όξυνση στις σχέσεις της με τη Δύση. Αλλά θα σήμαινε αιματοχυσία πάνω σε μαζική κλίμακα - γιατί οι Πολωνοί ήταν αποφασισμένοι να πολεμήσουν - την πιθανότητα δημιουργίας αντάρτικων ομάδων που να αποτελούν ένα συνεχή πονοκέ-

(ΜΕΡΟΣ Β')

ναί ακόμα πιο καθαρό. Μπορεί να πει κανείς με πλήρη σχεδόν σιγουρία πως οι Πολωνοί στρατιώτες δεν θα έστρεφαν τα όπλα, ενάντια σε Πολωνούς εργάτες. Το 1/3 των 210.000 που αποτελούν την εθνοφρουρά κατατάχτηκε μετά τον Αύγουστο του '80 (δηλ. μετά την δημιουργία της Αλληλεγγύης). Οι στρατιώτες είναι παιδιά των ίδιων εργατών κι αγροτών που δημιούργησαν την Αλληλεγγύη, κι όσο κι αν φωνάζουν οι Πολωνοί κυβερνήτες πως η Αλληλεγγύη είναι δημιούργημα των καπιταλιστών της Δύσης για να κτυπήσουν τον σοσιαλισμό, αυτοί ξέρουν πως τα πράγματα δεν είναι έτσι.

Εδώ βρίσκεται ο λόγος που η Πολωνική κυβέρνηση δεν χρησιμοποίησε στρατιωτικές δυνάμεις για να καταβάλει την Αλληλεγγύη από την αρχή της δημιουργίας της. Καταλάβαιναν πως εφ' όσον κατάφερναν να διατηρηθούν στην εξουσία, ακόμα κι αν ήταν αναγκασμένοι να κάνουν τεράστιες παραχωρήσεις προς τους Πολωνούς εργάτες, σταδιακά θα μπορούσαν να σταθεροποιήσουν τη θέση τους και να αρχίσουν να παίρνουν πίσω όσον αναγκάστηκαν να δώσουν. Ήξεραν πως το μόνο το οποίο δεν θα μπορούσαν να αντιστρέψουν ήταν η ανατροπή τους και γι' αυτό ήταν διατεθειμένοι να κάνουν οποιεσδήποτε παραχωρήσεις φτάνει να παρέμεναν στην εξουσία: εφ' όσον το κίνημα δεν έφτανε στο βαθμό να τους πάρει την εξουσία, θα έμπαινε σε κάποιο στάδιο στην δύση του. Τότε θα αντιστρέφονταν οι όροι, κι οι γραφειοκράτες θάμπαιναν στην επίθεση.

Στην αντίθετη περίπτωση, που δοκίμαζαν να χρησιμοποιήσουν το στρατό, θα έσπρωχναν τα πράγματα σε εμφύλιο πόλεμο, με τες πιθανότητες να βγουν νικητές κι έτσι να διατηρηθούν στην εξουσία μηδαμινές. Το μόνο που θα μπορούσε να τους σώσει μιὰ τέτοια περίπτωση θα ήταν μια Σοβιετική εισβολή. Εσωτερικά, όμως, κι αυτοί είναι σημαντικό για να τόνιστεί, μια μετωπική σύγκρουση εργατών - γραφειοκρατίας, θα άφινε την γραφειοκρατία εντελώς μετέω-

φαλο για τον κατοχικό στρατό, και το μπούκοταξ της οικονομίας από τους Πολωνούς με απεργίες διαδηλώσεις συγκρούσεις κλπ. Ακόμα πιο σημαντικό, μια εισβολή στην Πολωνία θα σήμαινε σπάσιμο και των τελευταίων δεσμών με τα κομμουνιστικά κόμματα της Ευρώπης, διακοπή σχέσεων με διάφορες χώρες που σήμερα τοποθετούνται φιλικά με την Σοβ. Ένωση, και γενικά απομόνωση της Ρωσίας πάνω σε παγκόσμιο επίπεδο. Ο λόγος για αυτά είναι το ότι το Πολωνικό κίνημα είναι πολύ πιο ζύπνιο, συνειδητοποιημένο μαχητικό, και δυνατό από άποψη αριθμών, απ' ό,τι προηγούμενες παρόμοιες καταστάσεις στις Ανατολικές χώρες. Απρόβλεπτες όμως θα ήταν και οι συνέπειες μέσα στις ίδιες τις Ανατολικές χώρες: κι αυτές οι συνέπειες ήταν που τρομοκρατούσαν τη Σοβ. γραφειοκρατία περισσότερο απ' οτιδήποτε άλλο: μια εισβολή στην Πολωνία θα μπορούσε να αποτελέσει το σπινθήρα για ν' απλώσει η επανάσταση και στις γειτονικές χώρες, ανατρέποντας μια για πάντα το Σταλινισμό και δίνοντας το πρότυπο ενός υγιούς σοσιαλισμού στους εργάτες της Δυτικής Ευρώπης για να μιμηθούν.

Η πιθανότητα μιας Σοβιετικής επέμβασης ήταν υπαρκτή από την πρώτη στιγμή που δημιουργήθηκε η Αλληλεγγύη, είναι υπαρκτή και θα είναι υπαρκτή όσο καιρο υπάρχει Σταλινισμός. Δεν υπάρχει αμφιβολία πως οι Ρώσοι δεν θάθελαν να επέμβουν στην Πολωνία - αν όμως η κίνηση των μαζών ολοκληρωνόταν στην πολιτική επανάσταση δεν θα είχαν άλλη εκλογή παρα να εισβάλουν. Γιατί η δημιουργία μιας σοσιαλιστικής εργατικής δημοκρατίας μέσα στα πόδια της Σοβιετικής Ένωσης θα σήμαινε την κατάρρευση του Σταλινισμού παγκόσμια. Επομένως η δυνατότητα επιτυχίας της Πολωνικής πολιτικής επανάστασης δεν βρίσκεται στην προσπάθεια αποτροπής μιας Σοβιετικής επέμβασης. Η Σοβ. επέμβαση πρέπει να θεωρείται δεδομένη, αναπόφευκτη. Το κλειδί της επιτυχίας των Πολωνών εργατών βρίσκεται στην δυνατό-

ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΗΣ ΔΙΑΦΘΟΡΑΣ

Η Κυπριακή κοινωνία έχει πια κατακτήσει μια κοινωνία της ανευθυνότητας, της διαφθοράς της αυθαιρεσίας και της μαφίας. Οποια πέτρα και να σηκώσεις θα βρεις από κάτω βρωμιά και δυσοδοία. Μετα το σκάνδαλο των προσφυγικών οικισμών που χάλουν μόλις χτιστούν μετα το σκάνδαλο τον συνεργατισμό που κλόνησε την Κυπριακή Οικονομία συνθέμελα μετα την αποκάλυψη των αυθαιρεσιών στο Γραφείο Δημοσίων Πληροφοριών μετα την περιβόητη ΞΕΚΤΕ προβάλλει σήμερα ένα νέο μεγάλο σκάνδαλο που τείνει να φτάσει το μέγεθος του σκανδάλου του Συνεργατισμού. Ο ίδιος ο νέος Πρόεδρος των Κυπριακών Αερογραμμών Γ. Γαλαταριώτης μιλά ανοκτα για αυθαιρεσίες, υπερβασίες, σπατάλες κι ατέλειωτη διαφθορά κι ανευθυνότητα που κόστισαν και θα κοστίζουν εκατομμύρια στον Κύπριο εργαζόμενο. Αυτό την ίδια στιγμή που το ζήτη η Κυβέρνηση να σφίξει κι άλλο το ζωνάρι και να δεχτεί να εγκαταλείψει ωφελήματα και κατακτήσεις - όπως τον τιμάρημο που κινδυνεύουν να κάμουν τη ζωή του αφορήτη. Η Κυπριακή Κυβέρνηση και το καπιταλιστικό σύστημα της «ελευθέρης» αγοράς και την ιδιωτικής «πρωτοβουλίας» - σπρώχνουν την κυπριακή οικονομία στο χάος. Οι πλούσιοι κι οι κάθε λογής μικρομαφίες και μεγαλομαφίες τσεπώνουν αδιάκοπα κι άσταλα κι ο εργαζόμενος καλείται πάντα να πληρώσει τα σπασμένα. Η υπομονή του Κυπρίου εργάτη όμως εξαντλείται συνεχώς. Κι όσο του επιβάλλουν νέες «θυσιές» για χάρη της «εθνικής οικονομίας» την ίδια ώρα που ξεσκεπάζεται η μια βρωμιά μετα την άλλη των κεφαλαιοκρατών και της γραφειοκρατίας τόσο η οργή του φουντώνει. Ο Κυπριακός λαός δεν εμπιστεύεται σήμερα ούτε το ιδιωτικό κεφάλαιο, ούτε τις διοικήσεις οργανισμών που υποτίθεται τον εξυπηρετούν, ούτε το ίδιο το κράτος. Στην περίπτωση των Κυπριακών Αερογραμμών το κράτος έλεγχε το 53% των μετοχών, και τώρα θα ελέγχει το 71%. Δεν μπόρεσε όμως να αποτρέψει τις «ατασθαλίες» και τις σπαταλές. Έτσι η λύση του προβλήματος αυτού όπως και τόσων άλλων δεν είναι απλώς η κρατικοποίηση όπως προτείνεται απο τα αριστερά κόμματα. Γιατι η κρατικοποίηση τέτοιων τομέων της οικονομίας απο το αστικό κράτος δεν οδηγεί απο μόνη της στο να τοποθετούνται στην υπηρεσία των εργαζομένων. Για να λυθούν τα προβλήματα και να αποτραπεί η οικονομική κατάρρευση απαιτείται η κρατικοποίηση των βασικών τομέων της οικονομίας ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΕΛΕΓΧΟ. Όσο τα κεφάλαια και η παραγωγή διατηρούνται στα χέρια του ιδιώτη κι όσο οι διάφοροι κρατικοί, ημικρατικοί συνεργατισμοί κι άλλοι οργανισμοί βρίσκονται κάτω απο τον έλεγχο γραφειοκρατικών συμβουλίων και διοικήσεων το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων θα συνεχίζει να θυσιάζεται στο βωμο του κέρδους και της βρωμιάς.

ΚΑΙ ΣΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΥΠΗΡΕΣΙΑ

Ένας άλλος μεγάλος τομέας «ατασθαλιών» και διαφθοράς που απασχολεί για χρόνια τον κυπριακό λαό είναι και η Δημόσια Υπηρεσία. Κάτω απο την πίεση εξωφθάλμων καταστάσεων η Παγκύπρια Συνομοσπονδία Δημοσίων Υπαλλήλων (ΠΑ.ΣΥ.Δ.Υ) ανακίνησε το θέμα που βγήκε στην επιφάνεια προκαλώντας πλατείες συζητήσεις και δημοσιεύματα. Η ΠΑ.ΣΥ.Δ.Υ. έφτασε να κατηγορά με πρωτοφανή τρόπο, ανοικτα την Κυβέρνηση σαν υπεύθυνη για τη διαίωνιση «του παραγοντισμού της ευνοιοκρατίας, οικονομικών και άλλων ανασθαλιών» στη Δημόσια Υπηρεσία. Έφτασε μάλιστα να καταγγέλλει την ύπαρξη και ενθάρρυνση κομματικών πυρήνων στη Δημ. Υπηρεσία, ο δε Γενικός Γραμματέας της ΠΑ.ΣΥ.Δ.Υ. καταγγέλλει τελευταία πως η οργάνωση κατέχει στοιχεία για κομματικούς παράγοντες που διανέμουν κομματικές ταυτότητες σε Δημ. Υπαλλήλους και ασκούν πιέσεις για ένταξη σε συγκεκριμένο κόμμα. Η υπόνοια ήταν καθαρή πως ο παραγοντισμός, η ευνοιοκρατία, οι πυρήνες και οι πιέσεις προέρχονται απο το κυβερνων κόμμα.

Πως εξελίσσεται όμως τώρα, το θέμα; Ενω ούτε οι «ατασθαλίες» ούτε τα παραδείγματα της κομματικοποίησης» δεν καταγγέλλονται δημόσια απο την ΠΑ.ΣΥ.Δ.Υ. για να πληροφορηθεί και να δράσει ο φορολογούμενος Κύπριος πολίτης κι οι οργανώσεις του η Συνομοσπονδία μπαίνει σε μια διαδικασία «διαβουλεύσεων» με τον Πρόεδρο Κυπριανού και την Κυβέρνηση που κινδυνεύει να συσκοτίσει το όλο θέμα και να το εμπλέξει σε ατέρμονες διαδικασίες μέχρι να ξεχαστεί κι όχι μόνο αυτό. Με τις ενέργειες της η ΠΑ.ΣΥ.Δ.Υ. βγάζει την Κυβέρνηση απο το αδιέξοδο και της δίνει την ευκαιρία να μιλά τώρα δια στόματος του Προέδρου για «πάταξη» αυτών που κομματίζονται! Στις συμφωνίες ΠΑ.ΣΥ.Δ.Υ. - Κυβέρνησης περιλαμβάνεται και το μέτρο της «έκδοσης απο μέρους του προέδρου της Δημοκρατίας εγκυκλίου προς όλους τους Δημοσίου Λειτουργούς αναφορικά με την ανάμιξη σε κομματικές δραστηριότητες στην οποία να επισύρεται η προσοχή των δημοσίων υπαλλήλων κ.λ.π. «και να τονίζεται η αποφασιστικότητα για πάταξη κάθε παρεκτροπής» κ.λ.π.

τητα τους να καταφέρουν να μετατρέψουν την εισβολή των Ρώσων στο σινιάλο για να ξεχυθούν οι μάζες των υπόλοιπων Ανατολικών χωρών στους δρόμους.

Ποιοι οι παράγοντες που πρέπει να ληφθούν υπ' όψη σε σχέση με τις επιπτώσεις της Πολωνικής εξέγερσης στις υπόλοιπες Σταλινικές χώρες; Κατ' αρχην όλες σχεδόν οι χώρες αυτές είχαν στο παρελθόν την εμπειρία της εξέγερσης είτε στο δικό τους εδάφος είτε σε γειτονικό. Επίσης, είναι γνωστή η ύπαρξη μυστικών αντιπολιτευτικών ομάδων σε πολλές απ' αυτές τις χώρες, καθώς και οι διάφορες απεργίες ακόμα και διαδηλώσεις που γίνονται οι οποίες όμως δεν βλέπουν το φως της δημοσιότητας ποτε. Μετα, η οικονομική κρίση η οποία μαστίζει την Πολωνία και η οποία έδωσε την αφορμή για τον ξεσηκωμό, δεν είναι χαρακτηριστική της Πολωνίας και μόνο αυτής, αλλά όλων των Ανατολικών χωρών. Και τελευταία, η δημιουργία της Αλληλεγγύης στην Πολωνία ακολουθήθηκε απο μεταρρυθμίσεις σ' όλες σχεδόν τις Ανατολικές χώρες. Στην ίδια την Σοβ. Ενωση έγιναν μεταρρυθμίσεις στο δίκτυο παραλαβής και διανομής αγαθών. Στην Ουγγαρία καθιερώθηκε η 40ώρη βδομάδα εργασίας απο τη μια μέρα στην άλλη. Για πρώτη φορά δε, εδώ και χρόνια, οι Σοβιετικοί έβαλαν παράσιτα στις εκπομπές δυτικών ραδιοφωνικών σταθμών για να μη φτάνουν τα νέα των Πολωνικών εξελιξών στους υπόλοιπους λαούς.

Η δημιουργία της Αλληλεγγύης πανικόβαλε τους Ρώσους γραφειοκράτες περισσότερο απο οτιδήποτε άλλο στες τελευταίες δεκαετίες. Κι ενώ τα πόδια των γραφειοκρατών έτρεμαν απο το δυναμισμό των Πολωνών εργατών, οι ηγέτες της Αλληλεγγύης δεν ήξεραν τι να κάνουν αυτο τον δυναμισμό και που να τον διοχετεύσουν. Δεν μιλούμε απλώς για «πρακτικά» μυάλα όπως τον Βαλέσα, αλλά και για τους διανοούμενους όπως τον Κούρον οι οποίοι απο την αρχή της εξέγερσης συμβούλευαν τους εργάτες να μην το παρατραβούν γιατί θα μπουν οι Ρώσοι (βλέπε Σ.Ε. αρ. 113)

Την ιστορική ευθύνη για την αποτυχία της Πολωνικής πολιτικής επανάστασης, φέρει ακέραιη η ηγεσία του κινήματος. Όταν το κίνημα φτάνει ένα βήμα απο την κατάληψη της εξουσίας, όταν οι Πολωνοί εργάτες ήταν δέ-

κα βήματα πιο πάνω απο τους ηγέτες τους ζητώντας αυτοδιαχείριση και απευθύνοντας ταξικό κάλεσμα προς τους εργαζόμενους των υπόλοιπων Ανατολικών χωρών (βλέπε Φύλλο 113) είναι έγκλημα και προδοσία να το συγκρατάς. Γιατι δεν του μένει άλλη εκλογή παρα η απογοήτευση. Το κίνημα δεν θα ξέρει πια τι άλλο να πετύχει, τι στόχους να βάλει. Αυτή η στιγμή είναι η ώρα της γραφειοκρατίας για να περάσει στην επίθεση, και σταδιακά να αποτραβήξει ότι αναγκάστηκε να δώσει.

Η πιο πιθανή εξέλιξη είναι το σταδιακό στερέωμα και δυνάμωμα της γραφειοκρατίας. Οι εξεγέρσεις του 56, 70 και 76 στην Πολωνία είχαν αυτο το αποτέλεσμα: αφού αναγκάστηκε για μια περίοδο σε παραχωρήσεις η γραφειοκρατία μπόρεσε αργότερα να σταθεροποιηθεί και να τες πάρει πίσω. Αυτό φαίνεται σήμερα κι απο το γεγονός πως ο Γιαρουζέλσκι απείλα να χρησιμοποιήσει το στρατό ενάντια σε απεργίες. Ο ίδιος είχε δηλώσει το 76 πως: «Πολωνοί στρατιώτες δεν θα πυροβολήσουν Πολωνούς εργάτες» Αν αυτή η δήλωση ήταν ενδεικτική μιας συναισθηματικής έξαρσης ή της έλλειψης εμπιστοσύνης προς το στρατεύμα δεν έχει σημασία. Σημασία έχει το ότι σήμερα απείλα με την επιβολή στρατιωτικού νόμου - πράγμα που δείχνει πως το στρατεύμα έχει κουραστεί απο τες «άσκοπες» απεργίες που σαρώνουν την

Πολωνία και είναι διατεθειμένο να βάλει μια τάξη.

Βέβαια οι διαστάσεις που πήρε η τελευταία εξέγερση των Πολωνικών μαζών είναι πολύ μεγαλύτερες απο αυτές των προηγούμενων εξεγέρσεων. Αυτό κάνει πιο δύσκολο το πλήρες στερέωμα της γραφειοκρατίας, και ανόχι τίποτ' άλλο, δίνει τη δυνατότητα να μπορέσει να διατηρηθεί η Αλληλεγγύη έστω και σε κατάσταση νάρκης ή γραφειοκρατικοποίησης (με την κατάληψη πόστων απο γραφειοκράτες του κομμ. κόμματος οι οποίοι έχουν διεισδύσει σ' αυτή). Πιο σημαντικό, ακόμα, είναι το ότι δεν υπάρχει τρόπος για την Πολωνία να ξεφύγει απο την οικονομική κρίση που τη μαστίζει. Οι Σταλινικές οικονομίες, ακόμα κι αυτή η Σοβ. Ενωση, βρίσκονται σε ύφεση, και ο καπιταλιστικός κόσμος περνά τη χειρότερη του περίοδο μετα την κρίση του 30. Το Πολωνικό κίνημα, παρ' όλο το φόρο που θα πληρώσει λόγω της ανικανότητας των ηγετων του που έρχεται στην περίοδο θα ξαναζωντανέψει σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα. Παρ' όλη την απογοήτευση στην οποία ρίχνουν οι διάφοροι Βαλέσα τους Πολωνούς εργάτες - κι όχι μόνο αυτούς γιατί και οι εργάτες των υπόλοιπων Ανατολικών χωρών πρόσβλεπαν στην επιτυχία των Πολωνικών μαζών - τα τεράστια προβλήματα θα ξανασηρώσουν τους εργάτες στους δρόμους. Αυτή τη φορά μορφωμένους απο τα λάθη του παρελθόντος, ικανούς να δουν την Πολωνική πολιτική επανάσταση σαν μέρος της Παγκόσμιας επανάστασης και αρρηκτα δεμένη με την επανάσταση στες υπόλοιπες Ανατολικές χώρες για να δοθεί τέλος στο παραμόρφωμα του σοσιαλισμού απο τους Σταλινικούς, τέλος στον Σταλινισμό σαν ιστορικό φαινόμενο.

ΟΜΗΡΟΣ ΠΑΝΤΗΣ

* Ο όρος «πολιτική επανάσταση» χρησιμοποιείται για να περιγράψει την, μέσα απο την επαναστατική κίνηση των μαζών, ανατροπή των γραφειοκρατικών στες χώρες της Ανατολικής Ευρώπης, και τη δημιουργία εργατικών δημοκρατιών. Ο όρος «κοινωνική επανάσταση» δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί γιατί ο καπιταλισμός έχει ήδη ανατραπεί σ' αυτές τις χώρες. Πρόκειται για την ανατροπή του πολιτικού συστήματος κι όχι του κοινωνικού.
1. Μόλις σήμερα Παρασκευή 13.11, αποφασίστηκε η λήξη της απεργίας κάτω απο την πίεση της ηγεσίας της Αλληλεγγύης.

Ποιους όμως θα «πατάξει» ο Πρόεδρος; Ασφαλώς όχι τους ΔΗΚΟίτες που θα σπείσουν να πληροφορήσουν οι αρμόδιοι στα γραφεία του κυβερνώντος κόμματος πως δεν είναι αυτούς που εννοεί η «πάταξη» αλλά ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ!

Η ΠΑ.ΣΥ.Δ.Υ. έχει καθήκο να περιφρουρήσει τα πλήρη πολιτικά δικαιώματα των μελών της κι όχι να δίνει μπαστούβια στην κυβέρνηση για να τους χτυπά. Κι αυτή τη σημασία θα έχει η «εγκύκλιος» κι έτσι θα το αντιληφθούν οι δημόσιοι υπάλληλοι που βλέπουν τους ΔΗΚΟίτες να αμοιβονται και τους άλλους - ιδιαίτερα του αριστερούς - να τιμωρούνται.

Ούτε οι ατασθαλίες μπορούν να «παταχθούν» με «Υπηρεσιακές επιτροπές» εφ' όσον στερούνται κύρος και δύναμη κι εφ' όσον στερούνται της πλατείας εκπροσώπησης τους απο αδιάβλητους εκπροσώπους των οργανώσεων των εργαζομένων.

Η ΠΑ.ΣΥ.Δ.Υ. και οι εργατικές οργανώσεις και κόμματα πρέπει να παλαίσουν για μια δημόσια έρευνα απο πλατεία επιτροπή εκπροσώπων των εργαζομένων για πραγματική πάταξη της κάθε λογής βρωμιάς στη Δημόσια Υπηρεσία. Πρέπει ακόμα να παλαίσουν για την κατοχύρωση των πολιτικών δικαιωμάτων των κρατικών Υπαλλήλων ΣΥΜΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΝΑ ΑΝΗΚΟΥΝ ΣΤΟ ΚΟΜΜΑ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΤΟΥΣ. Αλλιώς, η «πάταξη» θα «πιάνει» όλους εκτος απο τους ημετέρους κι ό εκφοβισμός και οι πιέσεις θα συνεχίζονται.

Οι άμεσα επηρεαζόμενοι, τα απλά μέλη της βάσης της Δημόσιας Υπηρεσίας, έχουν το λόγο.

Α. Θεοδώρου προς εκτελεστικό Γραφείο ΠΕΟ

ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑ, ΕΥΝΟΙΟΚΡΑΤΙΑ, ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ

Μια επιστολή καταπέλτης

Αγαπητοί συνάδελφοι,

«Η αξιοπρέπεια στον άνθρωπο νομίζω ότι είναι πολύ πιο ακριβή παρά ένα γεμισμένο και εξεργασμένο στομάχι».

Στο πιο πάνω συμπέρασμα κατέληξα, αφού για αρκετό καιρό βασάνιζα το νου-μου, και ζύγισα όλα τα υπέρ και τα κατά, πριν αποφασίσω να ασπασθώ αυτή την επιστολή.

Σ' αυτή-μου την ενέργεια συνέβαλε και το γεγονός ότι πρόσφατα εντέλως τυχαία άκουσα από αξιόπιστη πηγή ότι έμμοσος της ΠΕΟ Λευκωσίας, εξουσιοδοτήθηκε από άλλους έμμοσους να τους παρουσιάσει ενώπιον του Γενικού Γραμματέα για να του εκφράσουν τα διάφορα παράπονα και προβλήματα που αντιμετωπίζουν στην εργασία-τους. Ο πιο πάνω έμμοσος αν και συμμερίζεται τα παράπονα και προβλήματα των απελευθερωμένων, αρνήθηκε να τους παρουσιάσει ενώπιον του Γ.Γ. φοβούμενος ότι θα του κολούσαν την ετικέτα του «αφροζιωνιστή».

Πράγματι αγαπητοί συνάδελφοι — και αυτοί που γνωρίζετε και οι ίδιοι — έμμοσος της ΠΕΟ, κυρίως οι νεότεροι, αντιμετωπίζουν πάρα πολλά προβλήματα, οικονομικά, ψυχολογικά και προσωπικά — προβλήματα τα οποία αποτελούν γι' αυτούς ένα συνεχές πόνος που τους εμποδίζει να περνώ, αφού η νοσοτροπία που επικρατεί στην ΠΕΟ, αποπαράγει κάθε σκέψη και ενέργεια όπως τείνουν εννοούν-σας αυτά τα προβλήματα.

Με λίγα λόγια αγαπητοί συνάδελφοι, για να κινήσω κάποιος τα λιμνάζοντα ύδατα, χρειάζεται αποσπείροντας ένα εξολεπιστικό βήμα. (Δυστυχώς αυτή είναι κατά την γνώμη-μου η μόνη ενδεδειγμένη διαδικασία που μπορεί να φέρει κάποιο αποτέλεσμα στη λύση συγκεκριμένων προβλημάτων).

Σ' αυτήν την περίπτωση λοιπόν, το εξολεπιστικό βήμα θα είναι εγώ. Το ξέρω, θα με γεμίσετε ετικέτες, παρασταυλώματα και ένα σωρό άλλους χαρακτηρισμούς - χαρακτηρισμούς της πατριοπαράδοξης νοσοτροπίας-σας.

Την ετικετοκόλληση και τους χαρακτηρισμούς είμαι βέβαιος ότι θα τους απορρίψετε στην περιπτώσε- μου, αν έρχομαι στις τάξεις σας χωρίς κανένα όφελος, όπως έρχομαι τα δύο τελευταία χρόνια της δυσχερούς έμμοσος-σας. (Από την ΠΕΟ Λευκωσίας).

Όμως αυτό τον δρόμο δεν θα τον ακολουθήσω εγώ, διότι όχι μόνο δεν φέρνει κανένα θετικό αποτέλεσμα, αλλά διακινδυνεύει κάθε σοβαρή διάταξη που επικρατεί στην Ομοσπονδία. Την επιστολή αυτή θα την στείλω και στον τύπο γιατί είμαι πεπεισμένος ότι αυτο θα συμβάλει (απεχθώς αν θυμάστε) στην τοποθέτηση πολλών πραγμάτων στην ορθή τους θέση.

ΣΧΕΣΕΙΣ - ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ
Ένα από τα σοβαρότερα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι νεότεροι έμμοσος και ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ που δημιουργούνται μεταξύ τους και των ανωτέρων-τους στο συντηρητικό αξίωμα.

Δυστυχώς, όσες συντηχίες έχουν στις τάξεις-τους νεότεροι έμμοσος, δημιουργούνται αυτομάτως σχέσεις απληθύνων και πατριωτών. Για παράδειγμα, μπορεί ένας έμμοσος παλιός, που μόλις και μετά βίας τέλειωσε το δημοτικό, να διατάσσει, να κάνει παρατηρήσεις και να επιπλήττει επιδεικτικά έναν τελειόφορο πανεπιστήμιου που προτίμησε, μπροστά στο φάσμα της ανεργίας, να γίνει έμμοσος κάποιος συντηχίας της ΠΕΟ.

Μπορεί κάποιος Γεν. Γραμματέας που αν και γνωρίζει ότι ο νεότερος έμμοσος αντιμετωπίζει οικονομικά και ψυχολογικά προβλήματα, να τον κάνει επιπλήξη ότι «δεν πληρεί το ωραιο-του»...

Μπορεί κάποιος άλλος Γενικός Γραμματέας να προσβάλει δημόσια μίαν έμμοσος κοπέλλα, διότι είχε το «ερώσος» μετά την δουλειά-της να καθίσει στην καφετέρια της ΠΕΟ και να κουβεντιάσει με έμμοσους που έπιναν μετρά.

Μπορεί ο παλιός έμμοσος να βίξει επιδεικτικά τον νεότερο έμμοσος κάνοντας-του την παρατήρηση ότι είναι ακένιστος.

ΜΠΟΡΕΙ ένας άλλος παλιός έμμοσος να ειρωνεύεται κάποιον νεότερο έμμοσος, λέγοντας-του ότι τα γένη είναι βρωμιά και πρέπει να τα ξυρίσει.

ΜΠΟΡΕΙ με το φύλλον πύθμα ο παλιός να προσβάλει τη δακτυλογράφου και να την κάνει να κλάψει.

ΜΠΟΡΕΙ ο παλιότερος στο συντηρητικό αξίωμα να απαιτεί από τον νεότερο έμμοσος να του ετοιμάσει τα πακέτα του «Εργατικού Βήματος» που θα πουλήσει την άλλη μέρα στα ερπυστάσια. (Ο καθένας πρέπει να ετοιμάζει τα δικά του).

ΜΠΟΡΕΙ οι παλιό έμμοσος να απαιτούν τους νεότερους σε καθαρά προσωπικές τους υποθέσεις. (Πληρωμή λογαριασμών τηλεφώνου, ηλεκτρικού ρεύματος, νερού, ανακίνηση άδειας κυκλοφορίας κλπ, κλπ).

ΜΠΟΡΕΙ ένας άλλος παλιός, αυτή τη φορά από την ιερουργία, πηγαίνοντας στην Πάρο για κάποια διαλέξη ή συντηχηκή δουλειά, να πάρει μαζί-του μια συνοδήγο να νεαρό έμμοσος. Ο νεαρός έμμοσος επιστρέφει σπίτι-του με πολλές φορές μετά τα μεσάνυχτα, θεονώστως, διότι τα οδοπορία που πήρε ο παλιός έμμοσος από τον ταμεία για δύο άτομα πρέπει να παραμεινούν ανέπαρα για λογαριασμό-του.

ΜΠΟΡΕΙ πάλι, ο άνθρωπος που κατέχει ιεραρχικό αξίωμα να μπει στα γραφεία του «Εργατικού Βήματος» και με οργίλον ύψος να ξεπατά πάνω στο υπεύθυνο διαφημισμένο και να του λέει ότι η φωτογραφία που έβαλες χθες στο «Εργατικό Βήμα» μοιάζει με γκέι-αρθρο και ληστή. Δεν βρήκες καλύτερη;...

και αδικαιολόγητα και με αγαυδουρία συμπεριφορά πολλές φορές, να ξεστονών πάνω στους εργαζόμενους μέλη-τους, που απευθυνότανι κοντά-τους για κάποιο πρόβλημα που σχετίζεται με την εργασία-τους...

Η συντηχία αυτή εφάλα ενάμιση μέρα στην ΠΕΟ και αυτο μόνο ζήμια μπορεί να προκαλέσει στο εργατικό-μας κίνημα. Εκτός βέβαια, αν ο Γενικός-της Γραμματέας και οι παλιοί έμμοσος-της αγνοούν οποιοδήποτε άλλον τρόπο συμπεριφοράς προς τα μέλη-του και τους νεότερους έμμοσους συνάδελφους-τους....

Πολύ, πάρα πολλά παραδείγματα μπορώ να αναφέρω ακόμα για την νοσοτροπία των παλιών έμμοσος, όσον αφορά τις σχέσεις-τους με τους νεότερους έμμοσους. Νομίζω όμως ότι τα πιο πάνω, αν και λίγα, εντόπιος είναι αρκετά για να δείξουν την συνεχή ψυχολογική καταπίεση που υφίστανται οι νεότεροι έμμοσος της ΠΕΟ, στον τομέα των σχέσεων και συμπεριφοράς.

ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΑ
Το θέμα της μισθοδοσίας είναι ένας άλλος σοβαρός ποσοφικός για τους νεότερους έμμοσους, προπάντων γι' αυτούς που δημιούργησαν οικογένεια χωρίς αυτο να σημαίνει ότι οι ελεύθεροι είναι οικονομικά ανεξάρτητοι με τον μισθο που παίρνουν.

Γνωρίζετε ότι η νοσοτροπία που επικρατεί στην ΠΕΟ οδεύεται θα ενθαρρύνει τους έμμοσους να ζητήσουν κάποιον αύξηση. Παρ' όλα αυτά όμως, όσες οδεύεται ενθαρρύνεται να μάζετα αν οι νεότεροι έμμοσος είναι ικανοποιημένοι με το μισθο που παίρνουν ή όχι. Αυτή η κατάσταση οδηγεί σε πολλούς στο συμπέρασμα ότι, η ΠΕΟ δεν είναι μόνο μια συνδικαλιστική Ομοσπονδία, αλλά ταυτόχρονα και ένας εργοδότης που θεωρεί σαν αντι-συνδικαλιστική πράξη την υποβολή μισθοδοτικών αιτημάτων από τους υπαλλήλους-του. Αλλάθεια, τι κρίμα και τι ειρωνεία, η ΠΕΟ, που αγωνίζεται για την βελτίωση του βιοτικού επιπέδου δεκάδων χιλιάδων μελών-της, να μην πράττει το ίδιο και για μερικές δεκάδες έμμοσους-της!!

Μπορεί να με... αποστομώσετε με την προσφιλή-σας απάντηση που εντενα αφήνεται να κυκλοφορεί μέσα στους έμμοσους ότι: «Μα και μες το ίδιο σχέδιο με σας αμειβόμενα». 'Η ακόμα μπορεί να μες φέρει το παράδειγμα του Γ. Γ. ο οποίος με 40ετή υπηρεσία αμειβεται με απόστα...

Δεν θέλω προς το παρόν να δώσω

την δική-μου αποστομωτική απάντηση. Ενα μόνο σας συμβουλεύω: Ενθαρρύνετε να μάζετα από τους ταμεία της ΠΕΟ αυτή τη δουλειά από την πρώτη βδομάδα. Σηκωνόμουν το πρωί από τις 5.30, χρησιμοποιούσα τέσσερα λεωφορεία για να πάω στην πιο πάνω δουλειά και μετά να επιστρέψω στην ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

Η άλλη ήταν η συνεχής υπερπόνηση που ζούσα. Μήπως δηλαδή επιστρέφω στα γραφεία του «Εργατικού Βήματος» και μετά να επιστρέψω στην ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

Πρόσφατα, ένας νεαρός έμμοσος πήγε στον Γ.Γ. της Ομοσπονδίας και του εξέθεσε ένα σοβαρότατο πρόβλημα που τον απασχολούσε και που είχε σχέση με αποστολή (...). Στο εξωτερικό για θεραπεία. Όμως ο νεαρός έμμοσος έπεσε από τα σύννεφα όταν ο Γ.Γ. του είπε να πληρώσει τα έξοδα ανεργούμενα σε ΔΥΟ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΔΡΑΧΕΣ.

Σκληρή, πολύ σκληρή και απογοητευτική η απάντηση-συνάδελφοι, την στιγμή που ολοι γνωρίζουμε ότι στην ΠΕΟ υπάρχουν έμμοσος που επανειλημμένα και με έξοδα της Ομοσπονδίας μετέβησαν στο εξωτερικό για θεραπεία.

Πριν μερικούς μήνες παρουσιάσαν μπροστά σε μερικούς ηγέτες της ΠΕΟ ένα τεράστιο και ωραίο εργο-τέχνος με το έμβλημα της Ομοσπονδίας. Το έργο αυτό τους άρεσε και μάλιστα το εκτίμησαν για πεντακόσιες περίπου δολάρια. Όμως μόλις έμαθαν ότι ο καλλιτέχνης ήταν νεαρός έμμοσος της ΠΕΟ, πρόσφεραν για το έργο-του... πενήντα λίρες.

Εμένα πάλι, πέσει τον Γενάρη — συγκεκριμένα κάμια βδομάδα πριν με το 1980 — ύστερα από συντάσεις προς το πρόσωπό-μου, κάποιος μου πρότεινε μια δουλειά για μια ώρα κάθε πρωί με 665 τον μήνα. Εγώ σαν οικογενειαρχή που μόλις και μετά βίας τα έβγαλα πέρα με τον μισθο που έπαιρνα, αποδέχθηκα την πρόταση. Όχι ανδραίρετα όμως και χωρίς τη συγκατάθεση της ΠΕΟ. Την ίδια μερικούς μήνες που μου έγινε η πρόταση, εγώ ο ενδιαφερόμενος να με εργοδοτήσει και ο αρχισυντάκτης του

«Εργατικού Βήματος», πήγαμε στον Γ.Γ. της ΠΕΟ για να του θέσουμε υπόψη-του το όλο θέμα.

«Αν και είναι αρχή της ΠΕΟ να μην επιτρέπει στους έμμοσους-της να κάνουν δεύτερη δουλειά εντόπιος ως πηγαίνει ο Αντρέας προωρινα μέχρι που ο... βρει αντικατάστατο».

Αυτά με είπε κατά λέξη ο Γ.Γ. και μετά από μερικές μέρες άρχισα να προσφίρω τις υπηρεσίες στον κ... ..

Πρέπει εδώ να σας πω ότι, αν δεν είχα ανάγκη από χρήματα θα εργατέλευα αυτή τη δουλειά από την πρώτη βδομάδα. Σηκωνόμουν το πρωί από τις 5.30, χρησιμοποιούσα τέσσερα λεωφορεία για να πάω στην πιο πάνω δουλειά και μετά να επιστρέψω στην ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

Η ολη αυτή κατάσταση που διαδραματίζεται μπροστά στα μάτια της ΠΕΟ και η αποστομωτική απάντηση που έλαβα από τον Γ.Γ. της ΠΕΟ, με κάλεσαν στο Γραφείο της ΠΕΟ για να συζητήσω με τον Γ.Γ. της ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

«Εργατικού Βήματος», πήγαμε στον Γ.Γ. της ΠΕΟ για να του θέσουμε υπόψη-του το όλο θέμα.

«Αν και είναι αρχή της ΠΕΟ να μην επιτρέπει στους έμμοσους-της να κάνουν δεύτερη δουλειά εντόπιος ως πηγαίνει ο Αντρέας προωρινα μέχρι που ο... βρει αντικατάστατο».

Αυτά με είπε κατά λέξη ο Γ.Γ. και μετά από μερικές μέρες άρχισα να προσφίρω τις υπηρεσίες στον κ... ..

Πρέπει εδώ να σας πω ότι, αν δεν είχα ανάγκη από χρήματα θα εργατέλευα αυτή τη δουλειά από την πρώτη βδομάδα. Σηκωνόμουν το πρωί από τις 5.30, χρησιμοποιούσα τέσσερα λεωφορεία για να πάω στην πιο πάνω δουλειά και μετά να επιστρέψω στην ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

Η ολη αυτή κατάσταση που διαδραματίζεται μπροστά στα μάτια της ΠΕΟ και η αποστομωτική απάντηση που έλαβα από τον Γ.Γ. της ΠΕΟ, με κάλεσαν στο Γραφείο της ΠΕΟ για να συζητήσω με τον Γ.Γ. της ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

Η ολη αυτή κατάσταση που διαδραματίζεται μπροστά στα μάτια της ΠΕΟ και η αποστομωτική απάντηση που έλαβα από τον Γ.Γ. της ΠΕΟ, με κάλεσαν στο Γραφείο της ΠΕΟ για να συζητήσω με τον Γ.Γ. της ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

Η ολη αυτή κατάσταση που διαδραματίζεται μπροστά στα μάτια της ΠΕΟ και η αποστομωτική απάντηση που έλαβα από τον Γ.Γ. της ΠΕΟ, με κάλεσαν στο Γραφείο της ΠΕΟ για να συζητήσω με τον Γ.Γ. της ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

Η ολη αυτή κατάσταση που διαδραματίζεται μπροστά στα μάτια της ΠΕΟ και η αποστομωτική απάντηση που έλαβα από τον Γ.Γ. της ΠΕΟ, με κάλεσαν στο Γραφείο της ΠΕΟ για να συζητήσω με τον Γ.Γ. της ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

Η ολη αυτή κατάσταση που διαδραματίζεται μπροστά στα μάτια της ΠΕΟ και η αποστομωτική απάντηση που έλαβα από τον Γ.Γ. της ΠΕΟ, με κάλεσαν στο Γραφείο της ΠΕΟ για να συζητήσω με τον Γ.Γ. της ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

Η ολη αυτή κατάσταση που διαδραματίζεται μπροστά στα μάτια της ΠΕΟ και η αποστομωτική απάντηση που έλαβα από τον Γ.Γ. της ΠΕΟ, με κάλεσαν στο Γραφείο της ΠΕΟ για να συζητήσω με τον Γ.Γ. της ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

Η ολη αυτή κατάσταση που διαδραματίζεται μπροστά στα μάτια της ΠΕΟ και η αποστομωτική απάντηση που έλαβα από τον Γ.Γ. της ΠΕΟ, με κάλεσαν στο Γραφείο της ΠΕΟ για να συζητήσω με τον Γ.Γ. της ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

Η ολη αυτή κατάσταση που διαδραματίζεται μπροστά στα μάτια της ΠΕΟ και η αποστομωτική απάντηση που έλαβα από τον Γ.Γ. της ΠΕΟ, με κάλεσαν στο Γραφείο της ΠΕΟ για να συζητήσω με τον Γ.Γ. της ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

Η ολη αυτή κατάσταση που διαδραματίζεται μπροστά στα μάτια της ΠΕΟ και η αποστομωτική απάντηση που έλαβα από τον Γ.Γ. της ΠΕΟ, με κάλεσαν στο Γραφείο της ΠΕΟ για να συζητήσω με τον Γ.Γ. της ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

Η ολη αυτή κατάσταση που διαδραματίζεται μπροστά στα μάτια της ΠΕΟ και η αποστομωτική απάντηση που έλαβα από τον Γ.Γ. της ΠΕΟ, με κάλεσαν στο Γραφείο της ΠΕΟ για να συζητήσω με τον Γ.Γ. της ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

Η ολη αυτή κατάσταση που διαδραματίζεται μπροστά στα μάτια της ΠΕΟ και η αποστομωτική απάντηση που έλαβα από τον Γ.Γ. της ΠΕΟ, με κάλεσαν στο Γραφείο της ΠΕΟ για να συζητήσω με τον Γ.Γ. της ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

Η ολη αυτή κατάσταση που διαδραματίζεται μπροστά στα μάτια της ΠΕΟ και η αποστομωτική απάντηση που έλαβα από τον Γ.Γ. της ΠΕΟ, με κάλεσαν στο Γραφείο της ΠΕΟ για να συζητήσω με τον Γ.Γ. της ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

Η ολη αυτή κατάσταση που διαδραματίζεται μπροστά στα μάτια της ΠΕΟ και η αποστομωτική απάντηση που έλαβα από τον Γ.Γ. της ΠΕΟ, με κάλεσαν στο Γραφείο της ΠΕΟ για να συζητήσω με τον Γ.Γ. της ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

«Εργατικού Βήματος», πήγαμε στον Γ.Γ. της ΠΕΟ για να του θέσουμε υπόψη-του το όλο θέμα.

«Αν και είναι αρχή της ΠΕΟ να μην επιτρέπει στους έμμοσους-της να κάνουν δεύτερη δουλειά εντόπιος ως πηγαίνει ο Αντρέας προωρινα μέχρι που ο... βρει αντικατάστατο».

Αυτά με είπε κατά λέξη ο Γ.Γ. και μετά από μερικές μέρες άρχισα να προσφίρω τις υπηρεσίες στον κ... ..

Πρέπει εδώ να σας πω ότι, αν δεν είχα ανάγκη από χρήματα θα εργατέλευα αυτή τη δουλειά από την πρώτη βδομάδα. Σηκωνόμουν το πρωί από τις 5.30, χρησιμοποιούσα τέσσερα λεωφορεία για να πάω στην πιο πάνω δουλειά και μετά να επιστρέψω στην ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

Η ολη αυτή κατάσταση που διαδραματίζεται μπροστά στα μάτια της ΠΕΟ και η αποστομωτική απάντηση που έλαβα από τον Γ.Γ. της ΠΕΟ, με κάλεσαν στο Γραφείο της ΠΕΟ για να συζητήσω με τον Γ.Γ. της ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

Η ολη αυτή κατάσταση που διαδραματίζεται μπροστά στα μάτια της ΠΕΟ και η αποστομωτική απάντηση που έλαβα από τον Γ.Γ. της ΠΕΟ, με κάλεσαν στο Γραφείο της ΠΕΟ για να συζητήσω με τον Γ.Γ. της ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

Η ολη αυτή κατάσταση που διαδραματίζεται μπροστά στα μάτια της ΠΕΟ και η αποστομωτική απάντηση που έλαβα από τον Γ.Γ. της ΠΕΟ, με κάλεσαν στο Γραφείο της ΠΕΟ για να συζητήσω με τον Γ.Γ. της ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

Η ολη αυτή κατάσταση που διαδραματίζεται μπροστά στα μάτια της ΠΕΟ και η αποστομωτική απάντηση που έλαβα από τον Γ.Γ. της ΠΕΟ, με κάλεσαν στο Γραφείο της ΠΕΟ για να συζητήσω με τον Γ.Γ. της ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

Η ολη αυτή κατάσταση που διαδραματίζεται μπροστά στα μάτια της ΠΕΟ και η αποστομωτική απάντηση που έλαβα από τον Γ.Γ. της ΠΕΟ, με κάλεσαν στο Γραφείο της ΠΕΟ για να συζητήσω με τον Γ.Γ. της ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

Η ολη αυτή κατάσταση που διαδραματίζεται μπροστά στα μάτια της ΠΕΟ και η αποστομωτική απάντηση που έλαβα από τον Γ.Γ. της ΠΕΟ, με κάλεσαν στο Γραφείο της ΠΕΟ για να συζητήσω με τον Γ.Γ. της ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

Η ολη αυτή κατάσταση που διαδραματίζεται μπροστά στα μάτια της ΠΕΟ και η αποστομωτική απάντηση που έλαβα από τον Γ.Γ. της ΠΕΟ, με κάλεσαν στο Γραφείο της ΠΕΟ για να συζητήσω με τον Γ.Γ. της ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

Η ολη αυτή κατάσταση που διαδραματίζεται μπροστά στα μάτια της ΠΕΟ και η αποστομωτική απάντηση που έλαβα από τον Γ.Γ. της ΠΕΟ, με κάλεσαν στο Γραφείο της ΠΕΟ για να συζητήσω με τον Γ.Γ. της ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

Η ολη αυτή κατάσταση που διαδραματίζεται μπροστά στα μάτια της ΠΕΟ και η αποστομωτική απάντηση που έλαβα από τον Γ.Γ. της ΠΕΟ, με κάλεσαν στο Γραφείο της ΠΕΟ για να συζητήσω με τον Γ.Γ. της ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

Η ολη αυτή κατάσταση που διαδραματίζεται μπροστά στα μάτια της ΠΕΟ και η αποστομωτική απάντηση που έλαβα από τον Γ.Γ. της ΠΕΟ, με κάλεσαν στο Γραφείο της ΠΕΟ για να συζητήσω με τον Γ.Γ. της ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

Η ολη αυτή κατάσταση που διαδραματίζεται μπροστά στα μάτια της ΠΕΟ και η αποστομωτική απάντηση που έλαβα από τον Γ.Γ. της ΠΕΟ, με κάλεσαν στο Γραφείο της ΠΕΟ για να συζητήσω με τον Γ.Γ. της ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

Η ολη αυτή κατάσταση που διαδραματίζεται μπροστά στα μάτια της ΠΕΟ και η αποστομωτική απάντηση που έλαβα από τον Γ.Γ. της ΠΕΟ, με κάλεσαν στο Γραφείο της ΠΕΟ για να συζητήσω με τον Γ.Γ. της ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

Η ολη αυτή κατάσταση που διαδραματίζεται μπροστά στα μάτια της ΠΕΟ και η αποστομωτική απάντηση που έλαβα από τον Γ.Γ. της ΠΕΟ, με κάλεσαν στο Γραφείο της ΠΕΟ για να συζητήσω με τον Γ.Γ. της ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

«Εργατικού Βήματος», πήγαμε στον Γ.Γ. της ΠΕΟ για να του θέσουμε υπόψη-του το όλο θέμα.

«Αν και είναι αρχή της ΠΕΟ να μην επιτρέπει στους έμμοσους-της να κάνουν δεύτερη δουλειά εντόπιος ως πηγαίνει ο Αντρέας προωρινα μέχρι που ο... βρει αντικατάστατο».

Αυτά με είπε κατά λέξη ο Γ.Γ. και μετά από μερικές μέρες άρχισα να προσφίρω τις υπηρεσίες στον κ... ..

Πρέπει εδώ να σας πω ότι, αν δεν είχα ανάγκη από χρήματα θα εργατέλευα αυτή τη δουλειά από την πρώτη βδομάδα. Σηκωνόμουν το πρωί από τις 5.30, χρησιμοποιούσα τέσσερα λεωφορεία για να πάω στην πιο πάνω δουλειά και μετά να επιστρέψω στην ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

Η ολη αυτή κατάσταση που διαδραματίζεται μπροστά στα μάτια της ΠΕΟ και η αποστομωτική απάντηση που έλαβα από τον Γ.Γ. της ΠΕΟ, με κάλεσαν στο Γραφείο της ΠΕΟ για να συζητήσω με τον Γ.Γ. της ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

Η ολη αυτή κατάσταση που διαδραματίζεται μπροστά στα μάτια της ΠΕΟ και η αποστομωτική απάντηση που έλαβα από τον Γ.Γ. της ΠΕΟ, με κάλεσαν στο Γραφείο της ΠΕΟ για να συζητήσω με τον Γ.Γ. της ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

Η ολη αυτή κατάσταση που διαδραματίζεται μπροστά στα μάτια της ΠΕΟ και η αποστομωτική απάντηση που έλαβα από τον Γ.Γ. της ΠΕΟ, με κάλεσαν στο Γραφείο της ΠΕΟ για να συζητήσω με τον Γ.Γ. της ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

Η ολη αυτή κατάσταση που διαδραματίζεται μπροστά στα μάτια της ΠΕΟ και η αποστομωτική απάντηση που έλαβα από τον Γ.Γ. της ΠΕΟ, με κάλεσαν στο Γραφείο της ΠΕΟ για να συζητήσω με τον Γ.Γ. της ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

Η ολη αυτή κατάσταση που διαδραματίζεται μπροστά στα μάτια της ΠΕΟ και η αποστομωτική απάντηση που έλαβα από τον Γ.Γ. της ΠΕΟ, με κάλεσαν στο Γραφείο της ΠΕΟ για να συζητήσω με τον Γ.Γ. της ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

Η ολη αυτή κατάσταση που διαδραματίζεται μπροστά στα μάτια της ΠΕΟ και η αποστομωτική απάντηση που έλαβα από τον Γ.Γ. της ΠΕΟ, με κάλεσαν στο Γραφείο της ΠΕΟ για να συζητήσω με τον Γ.Γ. της ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

Η ολη αυτή κατάσταση που διαδραματίζεται μπροστά στα μάτια της ΠΕΟ και η αποστομωτική απάντηση που έλαβα από τον Γ.Γ. της ΠΕΟ, με κάλεσαν στο Γραφείο της ΠΕΟ για να συζητήσω με τον Γ.Γ. της ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

Η ολη αυτή κατάσταση που διαδραματίζεται μπροστά στα μάτια της ΠΕΟ και η αποστομωτική απάντηση που έλαβα από τον Γ.Γ. της ΠΕΟ, με κάλεσαν στο Γραφείο της ΠΕΟ για να συζητήσω με τον Γ.Γ. της ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

Η ολη αυτή κατάσταση που διαδραματίζεται μπροστά στα μάτια της ΠΕΟ και η αποστομωτική απάντηση που έλαβα από τον Γ.Γ. της ΠΕΟ, με κάλεσαν στο Γραφείο της ΠΕΟ για να συζητήσω με τον Γ.Γ. της ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

Η ολη αυτή κατάσταση που διαδραματίζεται μπροστά στα μάτια της ΠΕΟ και η αποστομωτική απάντηση που έλαβα από τον Γ.Γ. της ΠΕΟ, με κάλεσαν στο Γραφείο της ΠΕΟ για να συζητήσω με τον Γ.Γ. της ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

Η ολη αυτή κατάσταση που διαδραματίζεται μπροστά στα μάτια της ΠΕΟ και η αποστομωτική απάντηση που έλαβα από τον Γ.Γ. της ΠΕΟ, με κάλεσαν στο Γραφείο της ΠΕΟ για να συζητήσω με τον Γ.Γ. της ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

Η ολη αυτή κατάσταση που διαδραματίζεται μπροστά στα μάτια της ΠΕΟ και η αποστομωτική απάντηση που έλαβα από τον Γ.Γ. της ΠΕΟ, με κάλεσαν στο Γραφείο της ΠΕΟ για να συζητήσω με τον Γ.Γ. της ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

Η ολη αυτή κατάσταση που διαδραματίζεται μπροστά στα μάτια της ΠΕΟ και η αποστομωτική απάντηση που έλαβα από τον Γ.Γ. της ΠΕΟ, με κάλεσαν στο Γραφείο της ΠΕΟ για να συζητήσω με τον Γ.Γ. της ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

«Εργατικού Βήματος», πήγαμε στον Γ.Γ. της ΠΕΟ για να του θέσουμε υπόψη-του το όλο θέμα.

«Αν και είναι αρχή της ΠΕΟ να μην επιτρέπει στους έμμοσους-της να κάνουν δεύτερη δουλειά εντόπιος ως πηγαίνει ο Αντρέας προωρινα μέχρι που ο... βρει αντικατάστατο».

Αυτά με είπε κατά λέξη ο Γ.Γ. και μετά από μερικές μέρες άρχισα να προσφίρω τις υπηρεσίες στον κ... ..

Πρέπει εδώ να σας πω ότι, αν δεν είχα ανάγκη από χρήματα θα εργατέλευα αυτή τη δουλειά από την πρώτη βδομάδα. Σηκωνόμουν το πρωί από τις 5.30, χρησιμοποιούσα τέσσερα λεωφορεία για να πάω στην πιο πάνω δουλειά και μετά να επιστρέψω στην ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

Η ολη αυτή κατάσταση που διαδραματίζεται μπροστά στα μάτια της ΠΕΟ και η αποστομωτική απάντηση που έλαβα από τον Γ.Γ. της ΠΕΟ, με κάλεσαν στο Γραφείο της ΠΕΟ για να συζητήσω με τον Γ.Γ. της ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

Η ολη αυτή κατάσταση που διαδραματίζεται μπροστά στα μάτια της ΠΕΟ και η αποστομωτική απάντηση που έλαβα από τον Γ.Γ. της ΠΕΟ, με κάλεσαν στο Γραφείο της ΠΕΟ για να συζητήσω με τον Γ.Γ. της ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

Η ολη αυτή κατάσταση που διαδραματίζεται μπροστά στα μάτια της ΠΕΟ και η αποστομωτική απάντηση που έλαβα από τον Γ.Γ. της ΠΕΟ, με κάλεσαν στο Γραφείο της ΠΕΟ για να συζητήσω με τον Γ.Γ. της ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

Η ολη αυτή κατάσταση που διαδραματίζεται μπροστά στα μάτια της ΠΕΟ και η αποστομωτική απάντηση που έλαβα από τον Γ.Γ. της ΠΕΟ, με κάλεσαν στο Γραφείο της ΠΕΟ για να συζητήσω με τον Γ.Γ. της ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

Η ολη αυτή κατάσταση που διαδραματίζεται μπροστά στα μάτια της ΠΕΟ και η αποστομωτική απάντηση που έλαβα από τον Γ.Γ. της ΠΕΟ, με κάλεσαν στο Γραφείο της ΠΕΟ για να συζητήσω με τον Γ.Γ. της ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική.

Η ολη αυτή κατάσταση που διαδραματίζεται μπροστά στα μάτια της ΠΕΟ και η αποστομωτική απάντηση που έλαβα από τον Γ.Γ. της ΠΕΟ, με κάλεσαν στο Γραφείο της ΠΕΟ για να συζητήσω με τον Γ.Γ. της ΠΕΟ. Αυτή ήταν η μα ταλαιπωρία, η λιγότερο βασανιστική

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΟΧΤΩΒΡΗΣ ΜΑΣ ΚΑΘΟΔΗΓΕΙ

Μέσα από μια σειρά επαναστατικές εμπειρίες η ανθρωπότητα αποχτά τις απαραίτητες γνώσεις πάνω στις οποίες μπορεί να στηριχτεί για να χτίσει το μέλλον της. Οι πιο σημαντικές εμπειρίες μετά τις αστικοδημοκρατικές επαναστάσεις της Ευρώπης και των ΗΠΑ είναι η επανάσταση της Κομμουνίας του Παρισιού και η Οχτωβριανή επανάσταση. Και οι δύο αναδύκνουν την εργατική τάξη σαν τον καθοριστικό παράγοντα στο προχώρημα της Ιστορίας. Η επανάσταση της κομμουνίας του Παρισιού αποδεικνύει την δυνατότητα και αναγκαιότητα της εργατικής εξέγερσης. Οι επαναστάτες από κει και μπρος θα πάλεψουν για την οργάνωση ακριβώς της εξέγερσης αυτής. Η χρονική περίοδος από τη κομμουνία μέχρι τον Οχτώβρη του 1917 είναι μια περίοδος όπου η επαναστατική πολιτική σκέψη οριμάζει κι αγκαλιάζει σχεδόν όλα τα σημαντικά προβλήματα της επανάστασης - Τήν αναγκαιότητα του επαναστατικού κόμματος σαν καθοδηγητή της επανάστασης, τον υποχρεωτικά διεθνή χαρακτήρα, την αναγκαιότητα της πάλης ενάντια στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο, το ζήτημα της συμμαχίας της εργατικής τάξης με την αγροτική, και γενικά την αναγκαιότητα της πάλης για αστικοδημοκρατικές μεταρρυθμίσεις από μέρους των κομμουνιστών, την σύλληψη της ιδέας της δημοκρατίας των εργατικών και αγροτικών επιτροπών.

Σήμερα 64 χρόνια ύστερα μπορούμε με βεβαιότητα να χρησιμοποιήσουμε την εμπειρία της επανάστασης εκείνης σαν οδηγό στη δράση μας. Ωστόσο πρέπει παράλληλα να μη ξεχνούμε το τι επακολούθησε. Τη γραφειοκρατικοποίηση, το Γκούλαγκ, τις δίκες της Μόσχας, την προδοσία των εμφυλίων πολέμων που ξέσπασαν κατά και μετά τον 2ο Παγκόσμιο Πόλεμο, τις εισβολές στην Ουγγαρία, τη Τσεχοσλοβακία, αυτή που απειλείται να γίνει στη Πολωνία. Αυτό που ονειρεύτηκαν οι μπολσεβίκοι καθοδηγώντας τη πιο φιλόδοξη επανάσταση των αιώνων κατάληξε σ' ένα απαίσιο εφιάλτη.

Είναι χαρακτηριστικό ότι η συντριπτική πλειοψηφία αυτών που ήταν μέλη της κεντρικής επιτροπής του μπολσεβίκου κόμματος στη διάρκεια της επανάστασης εκτελέστηκαν ή πέθαναν σε στρατόπεδα εκτοπισμένων και αρκετοί αυτοχτόνησαν.

Η Μπολσεβίκικη επανάσταση κατάφερε ν' ανατρέψει την άρχουσα τάξη και ν' ανατρέψει τις παραγωγικές σχέσεις. Ομως δεν κατάφερε να εγκαταστήσει μια πραγματική σοβιετική δημοκρατία (δημοκρατία με βάση τις εργατικές κι αγροτικές επιτροπές) κι ούτε να γίνει ένα

κοινωνικό μοντέλο το οποίο να προκαλεί τους εργάτες της γης να το αναπαράγουν. Ωστόσο αυτά που ονειρεύτηκαν οι μπολσεβίκοι, αυτά για τα οποία πάλεψαν είναι ότι πιο θαυμάσιο φιλοδόχησε ο άνθρωπος. Κατάλυση των τάξεων, κατάλυση των κρατών, κατάλυση των θρησκευτικών δυσιδαιμονιών, κατάλυση των στρατών, με δυο λόγια ισότητα κι ειρήνη. Αυτά μπορούν να γίνουν πραγματικότητα, η επανάσταση του οχτώβρη μας δείχνει πιο δρόμο πρέπει να ακολουθήσουμε αλλά και πιο δρόμο ν' αποφύγουμε. Για να

το κάνουμε αυτοπρέπει να κατεβάσουμε την οχτωβριανή επανάσταση από τα χρυσωμένα λάβαρα του Κρεμλίνου και των συνοδοιπόρων κομμάτων που την καταντούν ακίνδυνο συμβολισμό και συγκαλύπτουν από πίσω το χρόνιο τους συμβιβασμό με την αστική τάξη, και τη καταπίεση των εργατών των ούτω καλούμενων σοσιαλιστικών κρατών. Για να το καταφέρουμε πρέπει να μεταφέρουμε την Οχτωβριανή επανάσταση στο εργαστάσιο, στο γραφείο, στο στρατό, στο σχολείο.

Κωστής Αχινιώτης.

Πως να επενδύσετε στην Κύπρο και Ελλάδα ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

«Κάνοντας επιχειρήσεις στην Ελλάδα και Κύπρο το 1981» θα είναι η ονομασία «εμπορικού συνεδρίου» που θα διεξαχθεί τις 13 Νοέμβρη στη Ν. Υόρκη. Το «συνέδριο» οργανώνεται από το υπουργείο Εμπορίου των ΗΠΑ, την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδας, τον Ελληνικό Οργανισμό Τουρισμού, το πανεπιστήμιο «St. John» και το Ελληνοαμερικανικό Ινστιτούτο. Τα θέματα που θα συζητηθούν στο «συνέδριο» είναι: α) Ελληνοαμερικανική εμπορική συνεργασία, β) Ελληνική οικονομία 1981, γ) Επενδυτική φορολογία στην Ελλάδα, δ) Ευκαιρίες ανάπτυξης του εμπορίου μεταξύ Ελλάδας και Ενωμένων Πολιτειών, ε) Ο τουρισμός στην Ελλάδα, στ) Οι επενδυτικές δυνατότητες ξένου κεφαλαίου στην Κύπρο και ζ) Η δυνατότητα εγκαταστάσεως των αρχηγείων διεθνών εταιρειών στην Ελλάδα. Αναφορικά με τις επενδυτικές ικανότητες του ξένου κεφαλαίου στην Κύπρο, το θέμα θα παρουσιαστεί από τον βουλευτή της Κυπριακής βουλής κ. Δ. Λιβέρα του Δημοκρατικού Κόμματος. Το «συνέδριο» θα πραγματοποιηθεί στο «Γουόλντορφ Αστόρια», ένα από τα πιο πολυτελή ξενοδοχεία της Ν. Υόρκης και η συμμετοχή κοστίζει 100 δολάρια το άτομο.

Ποιος είναι ο βασικός σκοπός του συνεδρίου; Από τα στοι-

χεία που έχουν ανακοινωθεί δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το «συνέδριο» δεν αποσκοπεί στη εξυπηρέτηση του Ελληνα και Κυπρίου εργάτη. Το υπουργείο Εμπορίου των Ενωμένων Πολιτειών, αντιπροσωπεύοντας τους Ιμπεριαλιστικούς κύκλους και τις πολυεθνικές εταιρείες, ασφαλώς είναι πρόθυμο να προωθήσει τα συμφέροντά τους και την παραπέρα εκμετάλλευση της εργατικής τάξης της Ελλάδας και Κύπρου. Έτσι σε συνεργασία με τους ντόπιους συνδέσμους-υπηρετές πρωτοστατεί στην διοργάνωση του «συνεδρίου».

Η παρουσία του Πανεπιστημίου «St. John» ανάμεσα στους οργανωτές, κάνει ξεκάθαρο τον ρόλο της εκπαίδευσης στο αμερικανικό σύστημα. Το εκπαιδευτικό σύστημα προετοιμάζει διεξοδικά σε όλα του τα επίπεδα άτομα που θα αφομοιωθούν πλήρως με την εσωτερική καπιταλιστική μηχανή, και παράλληλα θα είναι σε θέση να υπηρετήσουν τον αμερικανικό ιμπεριαλισμό.

Στόχος του «συνεδρίου» είναι η αναφορά σε κάθε συγκεκριμένη δυνατότητα που υπάρχει για την αύξηση των επενδύσεων στην Ελλάδα και Κύπρο. Η διεξαγωγή του «συνεδρίου» στην καρδιά της μητρόπολης δεν επιτρέπει καμμία αμφιβολία σχετικά με τις προθέσεις των οργανωτών του. Ο ιμπεριαλισμός χρησιμοποιώντας

τους ντόπιους συνδέσμους - υπηρετές στοχεύει να αυξήσει τον βαθμό εξάρτησης των λαών της Ελλάδας και Κύπρου.

Η παρουσία του κ. Δ. Λιβέρα, μέλους της Κυπριακής βουλής, ανάμεσα στους συνδέσμους-υπηρετές και η ομιλία του στο συνέδριο είναι αντίθετη με την φύση και έννοια του αγώνα του Κυπριακού λαού. Η βαρύτητα της κατηγορίας ενάντια το κ. Δ. Λιβέρα αυξάνει σημαντικά με το γεγονός ότι είναι μέλος της Βουλής των Αντιπροσώπων, που ουσιαστικά και αντικειμενικά θα πρέπει να αντιπροσωπεύει τα συμφέροντα του Κυπριακού λαού και όχι του αμερικανικού ιμπεριαλισμού. Ο λαός της Κύπρου αγωνίζεται για να αποδεσμευτεί από τον ιμπεριαλισμό.

Ποιος θα είναι οι επιπτώσεις από την αύξηση των ιμπεριαλιστικών επενδύσεων στην Ελλάδα και Κύπρο;

Οι επενδύσεις των αμερικανικών πολυεθνικών έχουν ήδη επιβάλει σημαντικό βαθμό εξάρτησης στις οικονομίες της Ελλάδας και Κύπρου. Η παραπέρα αύξηση των επενδύσεων θα έχει σαν αποτέλεσμα την ενίσχυση αυτού του βαθμού. Επίσης η μεγαλύτερη εισβολή ξένων ιμπεριαλιστικών επενδύσεων στην ελληνική και κυπριακή οικονομία θα σημαίνει και την περισσότερη εκμετάλλευση της εργατικής τά-

ξης και την απομύζηση των κόπων της. Ο αγώνας του Κυπριακού και ελληνικού λαού για κοινωνική πρόοδο και δικαιοσύνη, θα έχει να αντιμετωπίσει μεγαλύτερα εμπόδια, ενώ παράλληλα θα δοθούν περισσότερες δυνατότητες στο ιμπεριαλισμό να επεμβαίνει άμεσα και απροκάλυπτα στα εσωτερικά θέματα.

Χαρακτηριστικά και ταυτόσημα είναι τα παραδείγματα των λατινοαμερικανικών «δημοκρατιών - μπανάνας». Η οικονομική εξάρτηση αυτών των χωρών από τον ιμπεριαλισμό είναι τόσο άμεση, που οι πολυεθνικές να τις κυβερνούν ουσιαστικά. Η εργατική και φτωχοαγροτική τάξη των λατινοαμερικανικών χωρών «ανταμοίβεται» με μεροκάματα εξαθλίωσης και πείνας. Οποιαδήποτε προσπάθεια για απελευθέρωση, εθνική και κοινωνική, αντιμετωπίζει τη σφοδρή αντίδραση των πολυεθνικών και του ιμπεριαλισμού. Πρόσφατο παράδειγμα είναι ο αγώνας του λαού του Ελ Σαλβατορ.

Ο ιμπεριαλισμός είχε επιβάλει μέσω των λακέδω του σημαντικό βαθμό εξάρτησης στο Ελ Σαλβατορ. Η επανάσταση του λαού αντιμετώπιζε την αντίδραση των Ενωμένων Πολιτειών και των πρακτόρων της, προσπαθώντας να πνίξουν στο αίμα τη λαϊκή εξέγερση.

ΦΩΤΟΣ
Ν. Υόρκη

Ο αντιπροσωπολάτρης ποιητής (!) Μολέσκης και οι συμμορίες (!) του Μαχνο

Σ' ένα άρθρο του γιά το Σοβιετικό Έλληνα ποιητή Γεώργιο Κωστοπραβ στη Χαραυγή (1), ο ποιητής Γεώργιος Μολέσκης γράφει (με αφορμή ένα ποίημα του Κωστοπραβ) και για τις «συμμορίες του Μαχνο» που μαζί με άλλους πολεμούσαν ενάντια στη σοβιετική εξουσία.

Πέραν του ότι ο Γ. Μολέσκης δέχεται τον χαρακτηρισμό των ανδρών του Μαχνο ως συμμοριτών υποβάλλει και ότι αυτοί και ο Μάνχο ήταν αντεπαναστάτες και αντικομμουνιστές, (αφού πολεμούσαν ενάντια στην σοβιετική εξουσία).

Είναι συνηθισμένο φαινόμενο να δίνονται ετικέτες και χαρακτηρισμοί για ένα πρόσωπο με επιπολαιότητα, χωρίς έρευνα, μελέτη, και εξάντληση των πηγών. Στη Κύπρο δυστυχώς εφαρμόζεται τακτικά (κι από ποιητές), και πολλές φορές συνειδητά*.

Ας δούμε όμως ποιος ήταν ο Νέστορας Μαχνο κι αν ήταν συμμορίες οι ομάδες και οι αντρες-του.

Ο Μαχνο, που κατά τη διάρκεια της Οχτωβριανής επανάστασης αντιπροσώπευε την αγροτική τάξη του αναρχικού κινήματος (4), γεννήθηκε το 1889 από πολύ φτωχή οικογένεια. Πήρε την πρώτη αναρχική του διαπαιδαγώγηση από τον αυτοδίδακτο αναρχικό θεωρητικό Αρσίνοφ.

Το 1917 βγήκε από την φυλακή ύστερα από 9 χρόνια φυλάκισης, (είχε καταδικαστεί για τη δολοφονία κάποιου αξιωματικού της αστυνομίας (2)) Κατόρθωσε να δημιουργήσει ένα αναρχικό κίνημα που προχώρησε στην άμεση κατάληψη της γης για τους ακτήμονες αγρότες (Σεπτέμβρης του 1917). Ύστερα από τη συνήχη του Μπρεστ-Λιτοφσκ και την παραχώρηση της Ουκρανίας στους Γερμανούς και Αυστριακούς περιόδεσε τη Ρωσία και συζήτησε με τον Κροπότκιν και το Λένιν.

Ο Λένιν εκτιμώντας τις ικανότητες του Μαχνο τον στέλνει πίσω στην Ουκρανία για να αντιμετωπίσει με τους αντάρτες-του τα στρατεύματα των Γερμανών και Αυστριακών λαθαιών και την Ουκρανική κυβέρνηση-

μαριονέτα που είχαν εγκαταστήσει οι κατακτητές.

Οργάνωσε τον Επαναστατικό Στρατό Ουκρανίας και άρχισε τη δράση. Μεγάλες εκτάσεις της Ουκρανίας απελευθερώθηκαν κι εκεί εφαρμόστηκαν προγράμματα αναρχικής εκπαίδευσης, καθιερώθηκε η ελευθερία του τύπου και πιο δημοκρατική λαϊκή μορφή απονομής της δικαιοσύνης. Βασικές αρχές αυτής της δικαιοσύνης ήταν:

Κάθε μόνιμο δικαστήριο αστυνομικός μηχανισμός και κάθε οριστική κωδικοποίηση των νόμων αποτελούν παραβίαση των δικαιωμάτων του λαού... Η αληθινή δικαιοσύνη δεν μπορεί να είναι διοικητικά οργανωμένη αλλά πρέπει να είναι μια ζωντανή, ελεύθερη δημοκρατική πράξη της κοινότητας... Ο νόμος και η τάξη πρέπει να διασφαλίζονται από τη ζωντανή δύναμη της τοπικής κοινότητας και δεν πρέπει να ανατίθενται σε ειδικούς αστυνομικούς. Στην απελευθερωμένη περιοχή εφαρμόστηκε ένα σύστημα παραγωγής και διανομής που λειτούργησε ικανοποιητικά για τους αγρότες και οι αγροτικές μάζες ήταν οργανωμένες σε ένα αυτόνομο, στρατιωτικά και κοινωνικά, επαναστατικό κίνημα. Ο τελικός σκο-

πος του κινήματος των «Μακνοβιτών» όπως ονομαζόντουσαν οι αντάρτες και τα μέλη αυτού κινήματος ήταν η απελευθέρωση και η χειραφέτηση των εργαζομένων από οποιαδήποτε καταπίεση.

Ο Μαχνο παρ' όλον ότι είχε στα χέρια-του την αρχηγία του στρατού δέχτηκε να βασίζεται η ανώτατη αρχή στα νέα περιοδικά συνέδρια των εργατών αγρότων και αντάρτων.

Η επίδραση του Μαχνο ήταν μεγάλη και στους αγρότες του Κόκνιου στρατού γι' αυτό και οι μπολσεβίκοι αρχίζουν το (1919) τη ρηξή μαζί-του. Ομως τον έχουν ανάγκη ακόμα γιατί η προσφορά του στον αγώνα ήταν μεγάλη.

Ο Μαχνο συνεχώς πολεμούσε ενάντια στους λευκούς αντεπαναστάτες και στα γερμανικά και αυστριακά στρατεύματα κατοχής. Η κατάληξη της αντεπαναστάσης του Ντενίκιν το φθινόπωρο του 1919 ανήκει στον επαναστατικό στρατό του Μαχνο καθώς και η νίκη ενάντια στα στρατεύματα του Βράνγκελ (1920).

Η πλήρης ρήξη έρχεται ύστερα από λίγο όταν πλέον δεν τον έχουν ανάγκη. Το Νοέμβριο του 1920 οι μπολσεβίκοι εκδίδουν διαταγή σύμφωνα με την οποία όλες οι αντάρτικες δυνάμεις έπρεπε να ενταχθούν στον μπολσεβίκο στρατό.

Ο Μαχνο αντιστέκεται για μερικούς μήνες σ' αυτή την απόφαση. Στο τέλος (1921) αναγκάστηκε να διαφύγει στο εξωτερικό. Πέθανε στο Παρίσι το 1935 μέσα σε μεγάλη αθλιότητα.

Αυτά λοιπόν για τον Μαχνο.

Ενα σημείο που κάνει τραγικό όμως τον ποιητή Κωστοπραβ είναι ότι στο τέλος εξοντώθηκε από τη γραφειοκρατία ενάντια στην οποία αγωνίστηκε ο Μαχνο (τον οποίον ο Κωστοπραβ πολεμά).

Όπως γράφει στο σημείωμα του ο Γ. Μολέσκης «η δημιουργική πορεία του Γεώργιου Κωστοπραβ διακόπηκε στο τέλος του 1937. Ο ποιητής έπεσε θύμα της σταλινικής προσωπολατρίας. Το Δεκέβριο του 1937 συνελήφθη ενώ δούλευε στην Ελληνική

εφημερίδα της Μαριούπολης «Κολλεχτιβιστής» και στις αρχές του 1938 χάθηκαν τα ιχνη-του. Αργότερα η μνήμη του αποκαταστάθηκε». Ο κακός Στάλιν λοιπόν φταίει (πάλιν) κατά τον ποιητή Μολέσκη κι όχι μια ολόκληρη πορεία κοινωνικών οικονομικών και πολιτικών καταστάσεων που έφεραν τη σταλινική γραφειοκρατία και τη προσωπολατρεία.

Ας είναι. Πάντως δείχνει ότι διαφωνεί με την προσωπολατρεία που εξαφανίζει ποιητές. Καταλαμβάνει όμως ότι η παραδοχή των επιστήμων και καθιερωμένων απόψεων και ορισμών για πρόσωπα και πράγματα (όπως κάνει αυτός με τον Μαχνο) αναπαράγει και βοηθεί την εδραίωση της προσωπολατρίας.

* (π.χ. στο ευρέθριο των ονομάτων που αναφέρονται στο βιβλίο του Λένιν «το δικαίωμα των εθνών για αυτοδιάθεση» (10) γράφει ο επιμελητής του βιβλίου για τον Τρότσκι: «ο χειρότερος εχθρός του Λενινισμού» (η διαθήκη του Λένιν κάτι άλλο διαφορετικό έγγραφο). Και συνεχίζει πιο κάτω με διάφορα άλλα τα οποία σου δημιουργούν την εντύπωση ότι ο Τρότσκι ήταν το λιγότερο ένας αισχος καιροσκοπός και αντεπαναστατικό στοιχείο. Στο τέλος γράφει: «Ο Τρότσκι διώχθηκε από το κόμμα το 1927, εξορίστηκε για αντισοβιετική δράση το 1929 και στερήθηκε της σοβιετικής ιθαγένειας-του το 1932. Έδω τελειώνει το βιογραφικό σημείωμα για τον Τρότσκι και ο θάνατος-του (η δολοφονία-του από τον Στάλιν) δεν είναι τίποτα σημαντικό».

Σ.Π.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ - ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ

1. Γεώργιος Μολέσκης: Γεώργιος Κωστοπραβ: ο ποιητής των Ελλήνων της Αζορικής Θάλασσας, Χαραυγή (Λευκωσία) 12 Ιούλη 1981 σελ. 2
2. Τζέιμς Τζολ: Οι αναρχικοί σελ. 204-209 εκδ. Επίκουρος Αθήνα 1975
3. David Footman: Civil war in Russia, σελ. 245-303 Λονδίνο 1961
4. Σαρλ Μπέττελεμ: Οι ταξικοί αγώνες στην ΕΣΣΔ Τόμος Β' σελ. 263 και 544 εκδόσεις Ράππα, Αθήνα 1974
5. Βολίν: Η αγώνιστη επανάσταση σελ. 19,150-152,263 κλπ εκδ. Διεθνής Βιβλιοθήκη, Αθήνα, 1976
6. Raderick Keldard: Οι αναρχικοί σελ. 73-76 εκδόσεις Ίδρυμα Αθήνα 1972
7. Ντάνιελ Γκερν: Ο Αναρχισμός σελ. 110-114 εκδόσεις Βέργος, Αθήνα 1973.

8. Ντάνιελ Γκερν: Ούτε θεός ούτε αφέντης (Μακνο-Κροστάνδη) σελ. 5-69, εκδόσεις Σπληνίτη Αθήνα.
9. Π. Αρσίνοφ: Η ιστορία του Μακνοβιτικού κινήματος β' έκδοση Παρίσι 1967 (εκδ. Μπελιμπαστ).
10. Λένιν: Το δικαίωμα των εθνών για αυτοδιάθεση, σελ. 76, Λευκωσία 1969 εκδόσεις ΣΠΟΥΤΝΙΚ

Συνέχεια από τη σελ. 5

σεις που γίνονται για ανανέωση των συμβάσεων ή για άλλα θέματα, και όχι να επιβάλλει την απόφαση της γραφειοκρατικής ηγεσίας. ε) η ηγεσία να εκλέγεται δημοκρατικά από μας και να είναι ανα πάσα στιγμή ανακλητή. στ) οι εργοστασιακές επιτροπές να έχουν κύρος και δύναμη και να λαμβάνουν μέρος στις αποφάσεις όλα τα μέλη των επιτροπών και του εργοστασίου και όχι μόνο οι εκλεκτοί της γραφειοκρατίας.

Σύντροφες εργαζόμενες,

Ο συντ. Ανδρέας Θεοδώρου σε μια προσπάθεια του για την καλύτερη και βελτίωση της ΠΕΟ και γενικά του κινήματος μας, μας έδωσε και μας αποκάλυψε πολλές σάπιες καταστάσεις που επικρατούν στην συντεχνία.

Όλοι οι γνήσιοι αριστεροί της ΠΕΟ πρέπει να μπούμε σε ένα συντονισμένο αγώνα συμπάρτασης προς τον συν. Ανδρέα με όλα τα μέσα που διαθέτουμε, για να παραμείνει ο συν. στην δουλειά του και να φύγουν οι καριέριστ και οι γραφειοκράτες για να αρχίσει ένας διεξοδικός διάλογος και προβληματισμός μέσα στην συντεχνία με στόχο την εκδημοκρατικοποίηση της και το πέρασμα της δύναμης και του ελέγχου στην βάση της οργάνωσης για μια ζωντανή, δυνατή, επαναστατική ΠΕΟ ισχυρο όπλο του εργατικού κινήματος στον αγώνα του για μια Κύπρο λεύτερη και Σοσιαλιστική.

ΑΡΗΣ
Εργάτης ΠΕΟ

Ο Άρχοντας, οι Φύλαρχοι, το Συμβούλιο κι' ο Λαός

Κάθησαν όλοι γύρω γύρω. Ο Άρχοντας κτύπησε ένα ρόπαλο σ' ένα ταμπουρλο για να γίνει ησυχία. Οι απεσταλμένοι του λαού σοβαρεύτηκαν και κάθησαν σταυροπόδι μπροστα στο φαλακρό άρχοντα-τους.

- Σήμερα θα συζητήσουμε αν πρέπει εμείς να παίρνουμε ορισμένα βόδια μετά που θα πάψουμε να είμαστε αντιπρόσωποι των αγελαδοτρόφων.

Ένα σουσουρο πήγε ν' αρχίσει όταν όλοι ήθελαν να μιλήσουν ...

- Ναι, πρέπει να παίρνουμε! Σκιζόμαστε στην δουλειά. Ολη μέρα πάνω στ' άλογα να προσέχουμε τους βοσκούς και τους ...

- Είναι απάτη ρε. Δεν ντρέπεστε τι θα πουν τα βοδ' ... σορρυ ο λαός...

- Αι στο διάολο! Εσείς που το 74 ανοίξατε τις πόρτες στους ταύρους της διπλανής φυλής και κατασπαράξαν τον άμοιρο λαό

και τώρα βόσκουν στη μιση μου γη, τολμάτε να μιλάτε...

- ΗΣΥΧΙΑ!

- Πουλημένοι βοιδοκλεφτές! Σφακτες του λαού!

- Βολευτήκατε ρε!

- Ποιος έχει τα παραπάνω βόδια. Εμείς, ή εσείς.

- Έχετε αγέλες ολόκληρες. Μας πίνετε το αίμα...

- ΗΣΥΧΙΑ!

- Θέλω να μιλήσω!

- Και γω!

- Με τη σειρά...

Ο άρχοντας έδειχνε νευριασμένος. Πήγε να ξεσπάσει αλλά συγκρατήθηκε.

- Να μιλήσει ο αρχηγός των καλοθρεμμένων βοδιών.

- Όσο μας είχατε διώξει από το Συμβούλιο του λαού φτιαχνατέ ότι θέλατε. Τώρα δεν μπορείτε. Είναι πρόκληση του αισθήματος του λαού να παίρνετε βόδια επειδή τα βόσκατε τρία χρόνια. Αν θυμαμαι καλά το εκατοεβδομηντα ... χμ,

όχι τα εκατοεβδομηντα ...εμ, ναι, συγγνωμη τι είπατε; Ναι λέω ότι όταν μλούμε για το αν θα παίρνουμε βόδια ή όχι να μιλούμε μόνο γι' αυτό κι όχι για το αν ξένοι ταύροι κατασπαράξαν το λαό μας και ριμάξαν τις περιουσίες του το 74. Εμείς δεν δεχόμαστε να παίρνετε και θα αγωνιστούμε γι' αυτό. Θα επανέλθω.

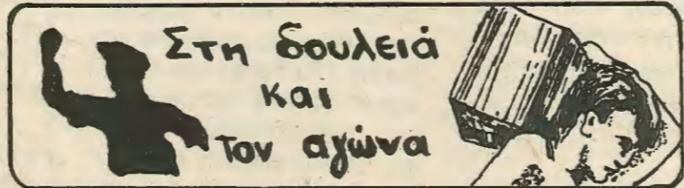
- Να μιλήσει ο αρχηγός των καταπιεσμένων βοδιών.

- Αντι να ντρέπεστε! Εσείς! Που γίνετε η αιτία να μπουν οι ξένοι ταύροι στη γη μας και να καταστρέψουν ότι φτιάξαμε τόσα χρόνια, μιλάτε για λακιο αίσθημα. Εσείς! Που δώσατε κάλυψη στους πουλημένους στην άλλη φυλή και τους σφάκτες του λαού...

- ΘΕΜΑ ΤΑΞΕΩΣ! Είναι εκτός θέματος...

- Δεν θέλετε να μιλάμε για την προδοσία του 74 που έφερε όλα τα κακα στη φυλή μας.

- ΜΙΛΟΥΜΕ ΓΙΑ ΤΟ

ΑΝ ΘΑ ΠΑΙΡΝΟΥΜΕ ΒΟΔΙΑ ΤΩΡΑ! Όταν θ' ανοίξουμε τον πάπυρο της Φυλής τότε θα τα ξαναπούμε. Θέλετε να ξεγελάσετε το λαό μας.

- Ο λαός μας είναι ξύπνιος και πιστεύει ΕΜΑΣ!

- Ο λαός σου έδωσε ένα μάθημα όταν ψήφισε και πρότιμησε ΕΜΑΣ!

- Δεν μπορείτε να παρσούρετε το λαό.

- Ο λαός ακούει από τους γύρω λόφους.

- Εεεεεε φτάνει! Θέλω να μιλήσω κ' εγώ!

Ο Αρχηγός των βοδιών που μένουν στο Κέντρο του κοπαδιού ανεβαίνει στην ειδική πέτρα για να μιλήσει. Ο αρχηγός των καλοαναθρεμμένων κάτι του λέει από κοντά ... Και παίρνει αμέσως απάντηση.

- Δεν θα ασχοληθώ με το αν μπορεί να ... πηδα ο αρχηγός των καλοαναθρεμμένων αλλά με το ...

Μια δοκιμή θα σας πείσει! Χε, Χε...

Η συνέλευση κινδυνεύει να διαλυθεί καθώς οι

αντιπρόσωποι του λαού κατέφευγαν στις βρισιές και ετοιμάζονταν να πιastουν στα χέρια. Ο λαός στους γύρω λόφους αγανάκτησε με το θέαμα. Αυτός βοσκούσε τα βόδια κι αυτοί βρίζονταν ποιος θα παίρνει ή όχι. Από πολλούς πέρασε η ιδέα ότι τα βόδια ανήκουν σ' αυτούς που τα φροντίζουν κι όχι σ' αυτούς που γυρίζουν να δουν αν φροντίζονται τα βόδια ...

Μ' αυτές τις σκέψεις ο λαός κατηφόριζε στις πλατείες. Είχε αρχίσει να πιστεύει ότι χρειάζονται νέοι αντιπρόσωποι στο Συμβούλιο. Και η ιδέα ότι μπορεί κι ο ίδιος να αντιπροσωπεύει τον εαυτό του, του άρεσε ... Και αμέσως κατάλαβε γιατί όλοι δεν συζητούσαν το πρόβλημα του αλλά το πρόβλημα τους. Να μείνουν πάντα αντιπρόσωποι του ... Όχι αυτό δεν μπορεί να ξαναγίνει σκέφτηκε και προχώρησε στις πλατείες. Στις πλατείες ...

Γ. Τζίβας

Πρωθείται πολιτική τιμών - ΣΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ Ο ΤΙΜΑΡΙΘΜΟΣ

Με ύφος που εκπλήσσει και με φρασεολογία που ξεφεύγει από τις συνηθισμένες αοριστολογίες του πρόσφατου περλθόντος, ο υπουργός οικονομικών επιδόθηκε σε μια ανευ προηγούμενου επίθεση ενάντια στα μεροκάματα.

Συγκεκριμένα επέρριψε την ευθύνη για την επιδείνωση της οικονομικής κατάστασης στους εργαζομένους. Ξεκαθάρισε, επίσης, τους κυβερνητικούς προσανατολισμούς όσον αφορά την οικονομική πολιτική.

Ετσι συγκεκριμένα τα συμπεράσματα που προκύπτουν είναι τα ακόλουθα:

α) Η κυβέρνηση διαπιστώνει πως η οικονομία του τόπου δεν βρίσκεται σε καλή πορεία. Τα προβλήματα είναι πάρα πολύ ανησυχητικά.

β) Η κατάσταση στο ισοζύγιο πληρωμών δεν είναι καθόλου ρόδινη: Οι εισαγωγές χρηματοδοτούνται σε σημαντικό βαθμό από τις ξένες βοήθειες και τον εξωτερικό δανεισμό.

γ) Η άνοδος στην παραγωγικότητα είναι χαμηλή.

δ) Η κυπριακή βιομηχανία δεν είναι αρκετά ανταγωνιστική στις ξένες αγορές.

ε) Ο πληθωρισμός εξακολουθεί να είναι ένα χαρακτηριστικό της οικονομικής ζωής.

στ) Εμφανίζονται δυσόρινα σημάδια στην «αγορά εργασίας», όπου ήδη η «προσφορά» ξεπερνά τη «ζήτηση» με αποτέλεσμα

την άνοδο στην ανεργία.

Αυτές οι διαπιστώσεις γίνονται άμεσα ή έμμεσα και από τον ίδιο τον υπουργό των οικονομικών.

Ποιος είναι, όμως, ο προσανατολισμός της κυβερνητικής οικονομικής πολιτικής;

Ζητείται η παγοποίηση των ημερομισθίων. Στην πραγματικότητα ζητείται κάτι πέρα απ' αυτό: Η μείωση των πραγματικών ημερομισθίων. Η κυβέρνηση ευνοεί την κατάργηση του τιμαριθμικού επιδόματος, ενός κεκτημένου δικαιώματος των εργαζομένων.

Ετσι η τιμαριθμική προσαρμογή - έστω και εκ των υστέρων - θα πάψει να υπάρχει. Φυσικά η κατάργηση του τιμαριθμικού επιδόματος πιθανό να μην είναι σήμερα πολιτικά εφικτή. Για τούτο η κυβέρνηση αφήνει να νοηθεί πως είναι διατεθειμένη να δεχτεί και μερική κατάργηση του τιμαριθμού, με την αφαίρεση ορισμένων ειδών από τον «οικόγενειακό προϋπολογισμό» που παίρνεται ως δείγμα.

Αυτή είναι η ουσία της σημερινής πολιτικής του κράτους. Είναι η φυσιολογική αντίδραση μιας

αστικής κοινωνίας που βρίσκεται σε κρίση.

Οι ευθύνες των συνδικαλιστικών φορέων είναι σήμερα τεράστιες.

Πέρα, όμως, απ' αυτό δίνεται σήμερα μια μάχη προπαγάνδας, μία ιδεολογική πάλη: Με κανένα τρόπο δεν πρέπει να αφηθεί να περάσει η γραμμή των κεφαλαιοκρατών. Οτι, δηλαδή, για να ορθοποδήσει η οικονομία πρέπει να περικοπούν τα μεροκάματα.

Ούτε είναι σωστή η απόφαση του Γ.Σ. της ΠΕΟ πως η οικονομία δεν βρίσκεται σε κρίση και πως περίπου όλα θα πάνε καλά. Όλοι οι οικονομικοί δείχτες μαρτυρούν πως η κυπριακή οικονομία δεν πάει καλά.

Αλλά τούτο δεν είναι το ζήτημα. Το ζήτημα είναι κατά πόσο οι κεφαλαιοκράτες και η κυβέρνηση έχουν το δικαίωμα να επιτίθενται ενάντια στο βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων, κάθε φορά που εμφανίζονται στον ορίζοντα οικονομικές δυσχέρειες.

Αυτή, ακριβώς, η αρχή είναι που δεν πρέπει με κανένα τρόπο να γίνει αποδεκτή. Για τα οικονομικά χάλια, δεν ευθύνονται οι εργαζόμενοι, αλλά εκείνοι που παίρνουν τις αποφάσεις, δηλαδή, οι κεφαλαιοκράτες και η κυβέρνηση.

Μήπως όλες τούτες οι

εισοδημάτων;

δηλώσεις και αντιδηλώσεις δεν είναι παρα το προίμιο μιας νέας «συμβιβαστικής λύσης;»

Καθόλου δεν αποκλείεται πως εκεί οδηγούν τα πράγματα. Ηδη η ΠΕΟ μιλά για πολιτική τιμών και εισοδημάτων. Η πολιτική τιμών και εισοδημάτων ισοδυναμεί στην ουσία μ' ένα συγκαλυμμένο τρόπο για να περικοπούν τα εργατικά εισοδήματα. Γιατί ποιος εγγυάται πως το κράτος μπορεί να ελέγξει τις τιμές, που εξαρτώνται από χιλιάδες παραμέτρους. Σε καμία καπιταλιστική οικονομία δεν έχει γίνει δυνατός ο αποτελεσματικός έλεγχος των τιμών. Ετσι μια τέτοια πολιτική θα λειτουργεί αποκλειστικά

για το πάγωμα και ακόμα τη μείωση των μεροκαμάτων.

Ομως, κι αν ακόμα δεν γίνει εφικτή η εφαρμογή μιας πολιτικής τιμών-εισοδημάτων η οικονομία δεν σώζεται απ' εαυτής. Θα εξακολουθήσει να υποθηκεύεται ακόμα πιο άμεσα σε απ' ευθείας ξένα πολιτικά και οικονομικά συμφέροντα, χωρίς βέβαια να είναι δυνατό το ξεπέρασμα της κρίσης. Με λίγα λόγια η πολιτική τιμών και εισοδημάτων είτε εφαρμοστεί είτε όχι δεν θα βγάλει την Κύπρο από την οικονομική κρίση. Θα μειώσει όμως, το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων, σε μια προσπάθεια αύξησης του μεριδίου των κερδών.

αγοραζετε
τη
σοσιαλιστική
εκφραση

σοσιαλιστική

εκφραση

Η Σοσιαλιστική Έκφραση διατίθεται στα Γραφεία της:

Σ.Ε. Θεοκρίτου 6Ε Λευκωσία και στα περίπτερα.

Τηλ. 61553

Σοσιαλιστική Έκφραση

Τ.Κ. 5475 Λευκωσία

ΤΙΜΗ 75 μιλς

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Για ένα χρόνο: 24 φύλλα

Εσωτερικό: £2.600

Εξωτερικό:

Ελλάδα: £4.500

Ευρώπη: £5.100

Αμερική: £6.500

ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΣΥΝΟΜΙΛΙΕΣ

Συνέχεια από την πρώτη προσφυγή στον ΟΗΕ γιατί και πάλι θα κληθούν τα δυο μέρη σε διαπραγματεύσεις με νέες υποχωρήσεις και νέα βήματα προς τη διχοτόμηση. Η θέση της ΕΔΕΚ, όπως εκφράζεται επίσημα, υποβιβάζει την αντίθεση στη συνομιλία σε δυσνόητη διαδικαστική διαφωνία.

8. Η αντίθεση στις ιδέες Βάλντχάιμ πρέπει να συνδυαστεί με μια γενική άρνηση των ενδοκυπριακών συνομιλιών και με την προσφορά μιας αποτελεσματικής εναλλακτικής πορείας. Χωρίς αυτές τις προϋποθέσεις η αντίθεση στις ιδέες Βάλντχάιμ θα οδηγήσει την ΕΔΕΚ πολύ σύντομα σε

υποταγή στα τελεσμένα των συνομιλιών που θα έχουν δημιουργήσει τα αστικά κόμματα και το ΑΚΕΛ

9. Η σωστή τοποθέτηση της ΕΔΕΚ σήμερα θάπρεπε να ήταν η καταγγελία της διαδικασίας των συνομιλιών που μόνο στη διχοτόμηση μπορούν να οδηγήσουν και η προώθηση του κοινού μετώπου Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων εργαζομένων σε κοινό μέτωπο για μια Σοσιαλιστική Κύπρο ή άρνηση του δικαιώματος στους Ε/Κ και Τ/Κ αστούς να διαπραγματεύονται πίσω από τις πλάτες της εργατικής τάξης και η αντικατάσταση των Ενδοκυπριακών συνομιλιών με τη συνεννόηση των αριστερών δυνάμεων στην Ε/Κ και Τ/Κ κοινότητα.

10. Αυτό αναπόφευκτα σημαίνει τη σύγκρουση με την αστική κυβέρνηση της Κύπρου και την προώθηση ενός Σοσιαλιστικού Προγράμματος που θα δώσει τη δυνατότητα συνεννόησης με την Τ/Κ εργατική τάξη. Με την Τουρκία κάτω από την καταπίεση των Στρατιωτικών και τις δυνατότητες που ξανοίγονται στην Ελλάδα κάτω από τη Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ένα ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΟ μέτωπο Ε/Κ και Τ/Κ εργατικής τάξης θα είχε ευνοϊκές καταλυτικές επιδράσεις στον αγώνα του κινήματος στις δυο αυτές χώρες, κάτι που με τη σειρά του θα έβαζε τις βάσεις για μια μόνιμη λύση του Κυπριακού.

Νιόβρης 1981